

Happy
NEW
YEAR

75¢

TELEFONY:
749-1891
749-1898

6426 WEST
CERMAK ROAD
BERWYN, IL.
60402

No. 145,
(USPS 002670)

DENNÍ HLASATEL

THE OLDEST CZECHOSLOVAK DAILY NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

Czechoslovak Daily Herald

VOL. XCV

No. 1

SECOND CLASS
POSTAGE PAID AT
BERWYN, ILLINOIS

UTERY, 30. PROSINCE, 1986 NEDELE, 4. LEDNA, 1987

TUESDAY, DECEMBER 30, 1986 SUNDAY, JANUARY 4, 1987

RONALD REAGAN

Abortion AND THE Conscience OF THE Nation

Nelze pominout důkaz všech důkazů

Na jaře 1985 vydal president Spojených států amerických svou rozhodnou a dějinně důležitou stat' ve váženém čtvrtletníku "The Human Life Review". - Nazval ji "Potrat a svědomí národa". Dodnes od nešťastného rozhodnutí Nejvyššího soudu "Roe proti Wade" z roku 1973 je Amerika rozdělena jako před Lincolnem. Přes 20 milionů Američanů je zprovozeno ze světa... Presidentova neobyčejně a vpravdě historická stat' vyšla také knižně. Vydalo ji nakladatelství Thomas Nelson v Nashville, Camden a New York. Obsahuje také příspěvky ze zmíněného časopisu od dr. C. Everetta Koopa, představitele lékařství ve Spojených státech (Surgeon General, U.S. Public Health) je nazvaný "Stíny Osvědčimi" a proslulého britského filosofa Malcolma Muggeridge zvaný "Lidský holocaust".

Pokrač. na str. 4

Potřeba akce, nikoliv rozčilení

Anthony Harrigan

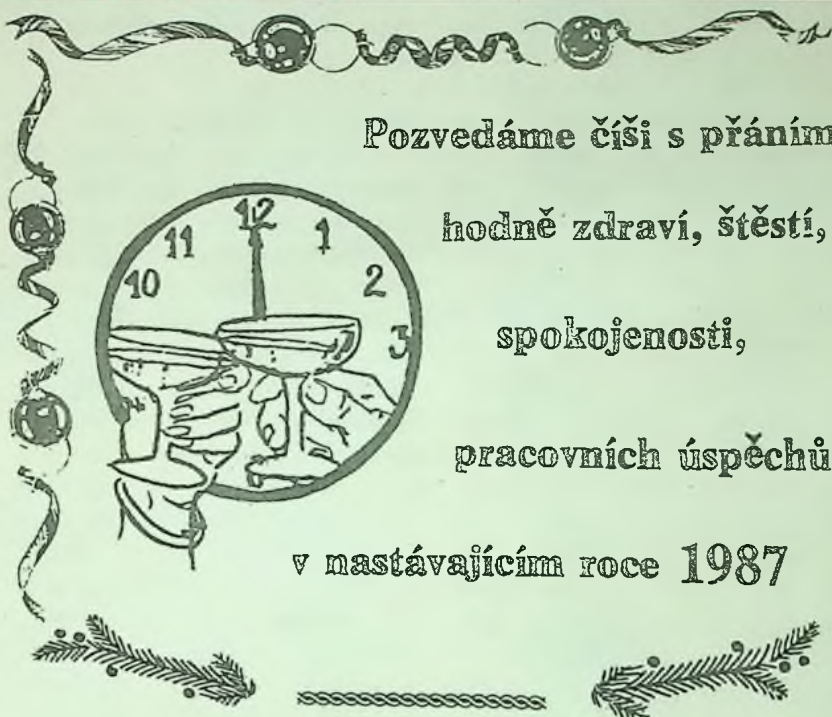
Události nedávných týdnů těžce poškodily politickou agendu Reaganovy administrativy i národní zájem - který je ústředním bodem presidentovy politiky.

Stále ještě zahalená ujednání o údajně převedených fondech k rukám Contras prostřednictvím cizinců, nesmírně zkomplikovala případ špatného rozvážení. Jde tu také o národní zájem, protože pomoc bojovníkům za svobodu v Nikaragui je nesmírně důležitá v čelení další výstavbě komunistických sandinistických sil v Nikaragui, které vlastně pracují pro Sovětský svaz.

Zabránit v rozsáhlém zřízení sovětské bašty ve Střední Americe by mělo být největší předností v americké obraně a v zahraniční politice. Ti v kongresu, kdož nemají nadšení pro protikomunistickou obranu polokoule, již používají iránský případ jako záminku pro zrušení pomoci bojovníkům za svobodu. To se nesmí stát. Kdyby bylo po vůli obránců sandinistů v kongresu, Moskva by zaznamenala vítězství trvalé důležitosti pro Sovětský svaz.

President Reagan dostal neuvěřitelně špatnou radu v přípa-

Pokrač. na str. 5

Pozvedáme číši s přáním

hodně zdraví, štěstí,

spokojenosti,

pracovních úspěchů

v nastávajícím roce 1987

D. James Kennedy, Ph. D.

Veselé Vánoce a šťastný Nový rok! Kolikrát už jste slyšeli tato slova po dobu sváteční? - Stokrát? Tisíckrát? Já bych řekl, že to bylo ještě zdaleka vícekrát.

Tak často jsou tato slova vyslovována zcela bezmyšlenkovitě, jako by nešlo o nic jiného než pouhé přání něčeho, čím si žádná lidská bytost nemůže být jista, jako by to všechno bylo ve

... a šťastný Nový rok

hvězdách či v osudu, anebo dílem prozřetelnosti Boží, anebo v něčem jiném než v nás samotných, bude-li nastávající rok pro nás šťastný. Kdepak, omyl! Bible naprosto jasně říká, že existuje zaručený způsob, jak učinit ten náš Nový rok šťastným, právě tak, jak jej učinit nešťastným. A to je právě, co bych rád s vámi sdílel.

Jsem křesťanem od té doby - nějakých sedmadvacet let je tomu - co jsem začal kráčet s Kristem Pánem. Za tu dobu jsem sloužil tisícovky mší a poučil se v nejednom. Často se tážu sama sebe, co je to ono nejdůležitější ze všeho, co jsem zvěděl za celou

Pokrač. na str. 4

Kdo odsoudí zločin?

Pohraniční stráž má být elita. Platí pro ni přísnější kádrové předpisy než pro armádu, kam vezmou každého - dokonce už i centimetry se neberou tak vážně - kdo kulhá, pochoduje uprostřed.

Pohraničníci se perou s vojáky, když končí tanečká, důstojníci z hranic pohrdají důstojníky z armády, kteří si sem tam hrají na vojáky při manévrech. Rudolf Kalčík si "z nedotknutelnosti státní hranice" učinil celo-

životní spisovatelský obchod, v němž se prodávalo hrdinství, vlastenectví, lid, dělnická třída v boji proti zákeřnému imperialistickému nepříteli. V jeho románech vystupují odvážní chlapíci, kteří nasazují i život proti zločincům, ohrožujícím hranici Československé republiky. Kalčíkovy romány - a skutečnost - jsou tím nejostřejším příběhem, který byl napsán.

Metoda je prostá. Zatímco se

Pokrač. na str. 4

Zprávy ZE SVĚTA

PEKING -

Čínská lidová republika

Čínské komunistické autority zakázaly všechna shromáždění a protestní pochody v Pekingu, aby tak zabránily dalším studentským nepokojům a vydaly varování proti zavádění buržoasních západních způsobů. Státní rozhlas a televize hlásily, že shromáždění se nesmí konat uprostřed města na náměstí Tiananmen, v okolí Great Hall of the People a vládních budov i budov komunistické strany a na silnicích vedoucích k letišti. Náměstek ministra propagačního oddělení komunistické strany Wang Daming prohlásil, že komunistická strana sice chce poskytnout větší uvolnění za účelem urychlení reform, ale to že neznamená, že by se tím přijímala západní buržoasní demokracie. Podle nových směrnic musí ti, kteří chtějí demonstrovat, podat žádost na policii pět dní předem, uvést důvod, počet lidí, čas, místo a samozřejmě uvést svá jména. Policie musí dát písemnou odpověď do tří dnů. Ti, kdož poruší tyto směrnice, by mohli být potrestáni, ale výše trestu nebyla uvedena. Ke studentským protestům docháze-

lo v minulých dnech na řadě univerzit v Pekingu, Šanghaji a v dalších sedmi městech. Studenti všude požadovali větší demokracii, dodržování lidských práv a svobodu tisku. Úřední sdělovací prostředky, včetně listu komunistické strany People's Daily, se sice stavěly za studenty v jejich požadavcích, ale zdůraznily, že změny může provést jedině státní a stranický aparát. Čínští studenti povětšinou žádali urychlené provedení politických reforem, omezení kontroly státního tisku, možnost kandidovat do místních zákonodárných sborů a zlepšení životních podmínek vůbec.

MOSKVA - Sovětský svaz

Nový předseda komunistické strany v sovětské republice Kazachstan - Genady Kolbin, nařídil provedení radikálních reforem v této asijské republice, kde došlo k národnostním nepokojům. Při setkání se stranickými funkcionáři Kolbin požadoval zavedení naléhavých opatření k překonání nedostatků ve stranických záležitostech, v otázkách kulturních i hospodářských a ve výchově obyvatelstva, zvláště mladých lidí, ke společnému soužití všech etnických skupin. Jmenování Kolbina vedoucím stranického aparátu převážně ne-ruské republiky, vyvolalo v hlavním městě Alma Alta studentské nepokoje.

* * *

Sovětský vládní představitel Leonid Zolotorevsky, člen vládního výboru pro televizní a rozhlasové vysílání potvrdil, že američtí zákonodárci budou prostřednictvím satelitů hovořit se členy sovětského parlamentu o rozdílech mezi politickými systémy obou zemí a o jiných problémech. Je naplánováno šest přenosů konverzací, které budou v březnu zahájeny. Jiné podrobnosti nebyly uvedeny a zřejmě nejsou ještě ani propracovány.

JOHANNESBURG - Jihoafrická republika

Jihoafrický ministr zahraničí Pik Botha ohlásil, že jeho vláda nepovolí návštěvu dvěma skupinám členů amerického kongresu, kteří chtějí navštívit v lednu Jiho-

africkou republiku, aby zjistili, co se tam děje a jaké jsou skutečnosti. Mezi členy skupin je také demokratický poslanec z Michiganu Howard Wolpe, který je předsedou podvýboru domu reprezentantů pro zahraniční záležitosti. Botha oznámil na státním rozhlasu, že v Jihoafrické republice jsou vítáni jen ti členové kongresu, kteří nehlasovali pro tvrdé hospodářské sankce a sdělil, že členové kongresu plánovali přilet vojenským letadlem, ale podle sankcí, které odhlasovali, nesmí přistát. Botha upozornil, že je důležité obeznámit americkou veřejnost s tím, že akce kongresu se dotýká amerických zájmů, neboť nyní Spojené státy nemají přístup do jihoafrického vzdušného prostoru a do země a to zvláště v době boje o moc se Sovětským svazem.

* * *

Jihoafrické bezpečnostní jednotky usmrtily tři černošské příslušníky ozbrojených složek zakázané teroristické organizace African National Congress, neboť vstoupili na území Jihoafrické republiky ze Zimbabwe. Byly u nich nalezeny miny a plastické výbušniny pocházející ze zemí východního bloku.

ISLAMABAD - Pakistan

Afghánští bojovníci za svobodu usmrtili v bojích, trvajících téměř dva týdny 300 afghánských vládních vojáků a nejméně 400 jich zranili. K bojům došlo ve městě Kandahar a okolí v jiho-východní části Afghanistanu. Podle zpráv z diplomatických pramenů, boje započaly začátkem prosince a trvaly až do poloviny. Západní diplomaté také ohlásili, že sovětská letadla bombardovala jak město Kandahar, tak město Herat, přičemž došlo k velkým ztrátám na životech. Sověti sice bombardovali nevojenské terče již dříve, ale toto je první zpráva o leteckých útocích na velká města. Při bombardování byly dokonce zasaženy úřadovny a budovy guvernéra Kandaharu, afghánské tajné služby a komunistické strany. Jeden z diplomatů řekl, že vše naznačuje tomu, že bombardování těchto budov bylo plánované, nikoliv náhodné, jak ohlásily afghánské vládní sdělovací prostředky.

mili čtenáři

Upřímně děkujeme našim váženým čtenářům, dopisovatelům a příznivcům, za vánoční a novoroční blahopřání, na které není možno z časových důvodů jednotlivě odpovět a poděkovat.

Tento rok nemáme ani základní počet pracovníků a těžko zvládneme povinnosti s vydáváním Vašich novin.

Redakce Hlasatele

RIYADH - Saudská Arábie

Irácké letadlo, letící z Bagdadu do Ammanu v Jordánu se zřítilo v saudsko-arabské poušti a vybuchlo, když při pokusu o tónos letadla vybuchl v pilotní kabině granát. Bylo zabito 62 lidí z celkového počtu 107, včetně posádky. Americký státní departament ohlásil, že na letadle žádní Američané nebyli.

MANILA - Filipíny

Národní komise, dohlížející na dodržování příměří mezi vládními vojsky a protikomunistickými povstanci shledala, že komunisté porušili sjednané příměří hned druhý den, co vstoupilo v platnost, když 80 ozbrojených povstalců se zúčastnilo veřejného shromáždění v San Juan. Zpráva komise však naznačila, že přestupek může být prominut. Komise dále ohlásila, že požádala 12 katolických biskupů, aby pomáhali povstalcům i vládním autoritám v ustavení výborů pro dohled nad příměřím na oblastní a provinční úrovni.

* * *

Minulý pátek se opět kolem 50 až 70 komunistických rebelů, plně ozbrojených objevilo na shromáždění v jiné vesnici, aby vzpomněli 18. výročí vzniku filipínské komunistické strany. Rečníci na tomto veřejném shromáždění odsuzovali vládu Corazon Aquinové a označovali ji za protilidovou a pro-imperialistickou. Ještě týž den pak projel blízkými městečky konvoj vládních vozidel, opatřených tlampači, z nichž se ozývala protikomunistická hesla.

Naším čtenářům

Sděluje našim váženým čtenářům, že jsme si již dnes dovolili zaslati připomínky na úhradu předplatného, několik měsíců dopředu, jako to činí mnohé jiné časopisy. Odůvodňujeme to tím, že většina našich čtenářů platí opožděně, kdežto veškeré naše výlohy, které byly zvýšeny, musíme hradit v přesném termínu.

Neradi bychom zvyšovali cenu Denního a Nedělního Hlasatele. Společně se pouze na vaši dobrou vůli, že úhradou předplatného a darem na tiskový fond nám pomůžete zachránit Hlasatel.

Jestli jste již zaslali vaše předplatné tak nám toto promlňte. Děkujeme vám vážení čtenáři za vaše laskavé pochopení.

Redakce

Czechoslovak Daily Herald
Established 1891

The Denní Hlasatel

6426 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402
Tel.: 312-749-1891 and 749-1898
Second class postage paid at Berwyn, Ill.
Published Tuesdays, Thursdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (Ceny předplatného):

DAILY and SUNDAYS (Denní a nedělní)	SUNDAYS ONLY (nedělní pouze)	KANADA: in U.S. dollars
3 months 20.00 dolarů	10.00	3 months 25.00 12.00
6 months 38.00 dolarů	19.00	6 months 45.00 22.00
12 months 72.00 dolarů	35.00	12 months 85.00 40.00

OVERSEAS:
in U.S. dollars

3 months 28.00 15.00
6 months 50.00 25.00
12 months 100.00 50.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zaslané články. Zaslané rukopisy se nevracejí.

Pomozte nám rozšířit okruh předplatitelů

ANO, žádám o zaslání ukázkových čísel a mám zájem se stát novým předplatitelem.

YES, I would like to see more sample copies and am interested in becoming new subscriber to the

☐ Daily (Includes Sunday edition)
Denní (zahrnuje nedělní vydání)

NAME (Jméno)

ADDRESS (Adresa)

CITY (Město)

STATE (Stát)

ZIP

TELEPHONE

Laskavě pošlete co nejdříve.

Please mail in, today

☐ Sunday only (Nedělní)
Nedělní (pouze)

happy birthday

Josephine Rada, Illinois

John Gergel, Kanada

Marie Bohac, Illinois

Berta Janíček, Texas

Josefine Smíšek, Illinois

Frank Bartunek, S. Dakota

Theresa Eisman, Illinois

Nejsrdečnější blahopřání

Grandma Kurik

Happy Birthday (New Years' Eve)
from your grandchildren

Linda, Marie and Steve, and
Bill and Jean, also great-
grandchildren, Julie, Lisa and Shaun.

We all love you.

Milý pane Kučero!

Zasílám \$20.00 M.O. Mid America na Denní Hlasatel, aby se nám udržel. Přejeme Vám a Vaši ctěné rodině veselé Vánoce a šťastný a prosperující Nový rok. Stanley Sládek s rodinou

P.S. Moje žena zde rozená čte Hlasatel od 13 let.

Vážení přátelé!

Zasílám celoroční předplatné a 35 dol. na úmrtní vzpomínku na mého manžela Ferdinanda, který zemřel 15. prosince 1984.

Prosím, abyste použili ten samý tisk a text jako před rokem.

Děkuji za zprávy, události a zajímavosti, které v Hlasateli otiskujete a přeji Vám do budoucnosti úspěch a Boží požehnání.

Se srdečným pozdravem,

Gerta Kaliková,
Kalifornie

Dear Sir:

Enclosed is a check for \$45.00. The amount of \$35.00 covers one year subscription and \$10.00 to be used as you wish.

Wishing you a good health and prosperity for long future.

I remain, Louise Hrubec
Illinois

Poslední štědrovečerní večere

Veselé Vánoce, hodně štěstí a hlavně zdraví v Novém roce přeje čtenářka Hlasatele Marie Vlček.

Těž přeji všem zaměstnancům hodně zdraví v Novém roce, aby nám pořád tiskli ty všechny novinky. Těž děkuji za kartu k mým narozeninám, nebyla podepsaná, ale vím, že to byla paní Rose Kučerová, myslím. Ale na obálce byla adresa od Hlasatele. Děkuji ještě jednou. S vánočním pozdravem jsem Marie Vlček

P.S. Doufám pane Kučero, že už jste zase zdrav, četla jsem to v Hlasateli, jinak bych to nevěděla.

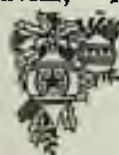

Vážená redakce Hlasatele!

Předně Vám všem přeji veselé Vánoce a šťastný Nový rok, hlavně dobré zdraví a hodně síly do Vaší obětavé práce.

Připojuji 72 dol. na předplatné do 1. března 1988 a 18 dol. na udržení Hlasatele.

S pozdravem, Helen Vanek,
Illinois

Dear Sir:

I am enclosing \$30.00 for 10 month subscription for Mrs. Frances Holešovská. She enjoys reading very much and I am glad you are continuing to publish it.

With best wishes for Christmas and the New Year,

Sincerely, Hanna Holesovsky,
Amherst, Mass.

30. prosince 1986 - 4. ledna 1987

Denní Hlasatel 3

VÁNOČNÍ BLAHOPŘÁNÍ

Požehnané svátky popřej vám Pán svatý,
šťastný nový rok osmdesátý první,
byste stále svobodně a blaze žili,
v modlitbách a s díkem Boha velebili.

Josef Tománek

Šťastný a veselý
Nový rok

a hodně zdraví a spokojenosti
naším čtenářům
v roce 1987
přeji podílíci
a
zaměstnanci

Denního Hlasatele

Mír a pokoj lidem dobré vůle

Ctění redakce Hlasatele!

Zasílám půlroční předplatné na Denní a Nedělní Hlasatel a 12 dol. na tisk.

S přáním veselých svátků a hodně zdaru do dalších let práce v Hlasateli. Emilie Damová,
Illinois

Ctění redakce Hlasatele!

Zasílám předplatné do 1. ledna 1988 a 10 dol. na inkoust. Víím, že je to málo, ale jak se říká: "lepší něco než nic."

Denní Hlasatel mám velice ráda, ale nevím jak dlouho ještě budu číst, neb mi bude 7. května 90 roků - tak jak vidíte, jsem ještě mladá holka - co?

S přáním hodně úspěchů do Nového roku, dlouholetá štenářka B. Buben,
Illinois

Ctění redakce Hlasatele!

Zasílám půlroční předplatné na Denní a Nedělní Hlasatel a 10 dol. kde nejvíce potřebujete.

Hlasatel se nám líbí, neboť je v něm zajímavé čtení a já s manželkou Vám přeji hodně zdaru do Vaší práce.

My tady v Arizoně máme krásné počasí kolem 70 stupňů a přáli bychom i Vám tam, abyste měli mírnou zimu a málo sněhu.

Přejeme Vám všem v redakci a všem našim přátelům v Chicagu, Berwynu a okolí veselé Vánoce, bojnost štěstí, spokojenost a hlavně dobré zdraví v Novém roce.

S pozdravem Vaši čtenáři

Janečkovi,
Arizona

**Pokračování darů
na záchranu
Hlasatele**

28	Nejmenovaný	IL
7	K. Pavka	CN
5	F. Viktorin	FL
10	V. Žák	CN
28	A. Štěpán	IL
5	R. Kovařík	IL
5	O. Konout	IL
15	J. Adam	AR
15	J. Fuchs	CA
10	J. Hrbek	NY
5	E. Řehák	DE
2	R. Fiema	MI
12	J. Hrubecký	IL
2	V. Lindquist	IL
15	Nejmenovaný	IL
28	B. Tyrpekl	IL
8	V. Janda	IL
10	R. Kovarik	IL
4	F. Posejpal	IL
10	Z. Fischer	CN
5	Nejmenovaný	MD
20	II. Ježková	CA
5	L. Krátký	CA
10	J. Koudelka	SC
5	E. Kosman	WI
15	M. Navrátil	PA
15	A. Rozehnal	CA
5	F. Stalik	FL
6	S. Samsenak	FL
15	J. Urban	OH
25	Z. Semenov	OH
10	S. Tichý	IL
9	J. Vavříčka	IA
28	V. Gnilka	IL
15	L. Charvátová	IL
8	F. Kase	IL
10	V. Kalas	WA
5	F. Bednář	IL
5	J. Fryauf	IL
5	F. Adamec	NY
2	L. Chlupáčková	IL
11	J. Radimský	NY
15	A. Smrt	CA
20	R. Vágner	CN
5	C. Doležal	WA

Všem jmenovaným a nejmenovaným dárům vřele děkujeme.

důkaz všech důkazů...

President Reagan se opětovně loni obrátil na americký Kongres, aby ústavním dodatkem byl potrat milionů Američanů zákonně odstraněn ve smyslu návrhu senátora z Utahu Orrina Hatcheho. Zároveň prezident Reagan zaslal všem členům Kongresu přesvědčující důkaz. Byl to film "Silence Scream". Zřetelně ukazuje, jak je dnes možno zachytit na obrazovce, že nenarozené dítě než je potraceno v lůně matky prožívá značnou bolest.

Jenže co se stalo, aby přes dvacet miliónů nenarozených Američanů bylo utraceno? Totiž členové Kongresu nehlasovali podle jasných směrnic prezidentových. Přirozeně liberální tisk se o tomto zásadním požadavku mnoho nezmínil, jakoby nešlo o rozhodnou věc! Dokonce i republikánští senátoři jako Packwood, Heinz, Weicker a jiní byli mezi nimi. Packwood hrozil tak zvaným filibusterem. Dostat na pořad hlas "proti" a bez přestávky o něm mluvit. Každý ví, že prezident má potíže i ve vlastní straně.

V celé nahotě se to projevilo v případě obranných součástí zbraní v Iránu. Tam byl Khomeini - jak to nazval ředitel spojů Bílého domu Patrick Buchanan - podražen snad o 30 miliónů, jež byly přes Švýcarsko určeny Contras - bojovníkům za svobodu v Nicaragui. Liberální tisk spolu s mnohými liberálními členy kongresu, namísto aby podporoval vlasteneckou činnost úspěšného prezidenta - jej všemožně podráždil. Nyní v případě Iránu a převodu peněz bojovníkům za svobodu v Nicaragui. Dokonce to nazývá novým Watergatem, který stál prezidentství Nixona. Předtím prezidentu Reaganovi podráždili nohy v Nicaragui kongresním Bohlenovým dodatkem. Do roka byl převrácen zásahem prezidenta na 100 miliónů dol. pomocí Nicaraguiským bojovníkům za svobodu...

Zatím v minulých dnech vyšlo najevo, že již v září 1985 prezident Reagan sdělil v rozhovoru Pat Robertsonovi, mimochodem jednomu z vážných kandidátů na úřad prezidenta roku 1988. Ve vysílaném rozhovoru v Bílém domě prezident Reagan zdůrazňoval v roce 1985 význam Iránu. Totiž sovětským proniknutím, vnitřním i vojenským, přes Irán se může Sovětský svaz dostat k nesmírným zdrojům surového oleje, obsadit Hormutskou úžinu, již pluje milióny sudů ropy z Iráku a z bohatých arabských malých států na Západ. Rovněž získat přístup k Indickému oceánu a přes Perský záliv ohrozit celou přední Asii, včetně Jižní Arábie. Proto prezident jedná s "umírněnými" v Iránu (Persii) a současně o osvobození amerických zajatců držných v Libanonu smečkou zběsilých mohamedánů, napojenou na Irán.

Vůbec prezident Reagan, který usiluje všestranně o svobodu a lidská práva, je podrážděn ze všech stran. Liberální tisk útočí na prezidenta Reagana a vrhají se na něj jako žraloci. Prezident tiskový útok žraloků a jejich nesmyslnost - odmítl. Rozhovor prezidenta Reagana s dr. Pat Robertsonem, synem proslulého demokratického senátora z Virginie, v září 1985 byl znovu vysílán na obrazovkách v těchto dnech v pořadu "Club 700". Tento pořad jde k 35 miliónům posluchačů v celé Americe. Právě v těchto dnech vyšlo najevo, že prezident Reagan, který slíbil celou věc veřejně objasnit, má zákonné právo na skrytou zahraniční činnost své Bezpečnostní rady Bílého domu. Nemusí hned z bezpečnostních důvodů ji sdělit Kongresu a jeho zvláštním výborům, aby byla zveřejněna. To se právě stalo, když byla za zavřenými dveřmi senátního výboru pro zpravodajskou službu, bez přístupu veřejnosti. Zatím se octla v ultraliberálním deníku "Washington Post".

Přes současnou hysterii způsobenou liberálním tiskem, rozvlněnou i Trileterální komisí, nutno si všimnout i jiné zásadní věci. Jak Kongres a liberální tisk potlačil úsilí prezidenta Reagana, aby přestaly miliónové vraždy již 20 miliónů potracených Američanů. To je obsaženo v prohlášení prezidenta - Potrat a svědomí národa. Právě o tomto prezidentově prohlášení napsal v úvodu knihy redaktor "The Human Life Review" J. P. McFadden: "Je to jedinečný historický dokument, daleko zdůrazňující zdrcující omyl Nejvyššího soudu v případě výroku z minulého století o Dred Scottovi, jímž byla Amerika ještě před Lincolnem rozdělena." Nejvyšší soud potvrdil otroctví. Zatím prezident Reagan napsal ořesnou větu: "Potrat se týká nejen nenarozeného dítěte, ale týká se nás všech... Skutečná otázka dneška není, kdy život začíná, ale jaká je cena lidského života." Právě v těchto dnech navíc vyjde a možno vidět na obrazovce, jak dítě v mateřském lůně je lidský tvor chráněný ústavou. Jmenuje se: "Nejsou víc alibi".

Bohužel Kongres Spojených států dosud pominul důrazné přání prezidenta Reagana. Přesl je takřka nenápadně. Leč nyní, spolu s liberálním tiskem se přímo hystericky zabývá prezidentovými kroky pro svobodu Ameriky a poražení komunismu za humny Spojených států...

E. P.

... a šťastný Nový rok...

tu čtvrtinu století? Bez nejmenší pochyby, váhání, bych řekl, že jsem se poučil ve dvou nejdůležitějších pravdách. Za prvé, že spása vyvěrá z milosti. Nelze ji získat prací, nijakou zásluhou, anebo čím takovým, nepracuje se pro ni a není něčím, co by si kdo z nás zasloužil, třeba by se snažil být dobrým, pokud je v jeho silách. Je to z milosti Boží dar, za který netřeba platit. Tato nejneuvěřitelnější pravda vznikla co zjevení do mé duše před dvaceti sedmi roky a nadobro přetvořila můj život. Ačkoli bezpočetné stovky miliónů lidí po staletí došly k témuž poznání, lze se divit tomu, že většina lidu Ameriky ještě dnes dokonce ani zaměřeně nepochopila tuto největší ze základních pravd duchovního světa. Nebe je zdarma! To jsou ony "good news" evangelia. Je to ta radostná novina. Můžeme mít volný vstup do nebe důvěrou v Ježíše Krista, který za nás zemřel na kříži a platil pokutu na naše hříchy.

Druhou pravdou, o níž jsem se přesvědčil, bylo, že štěstí vyvěrá z poslušnosti. Myslím, že často v našem životě tančíme swing-v našem myšlení, přelétáme od jednoho extrému k druhému. Vskutku, usilující o naši spásu objevíme, že milost lze zázrakem získat zdarma. Netrvá někdy příliš dlouho a my změníme výsadu v oprávnění, licenci a dojde-me k závěru, že spása je jakýmsi povolením páchat hříchy, že, nejsme-li spaseni naší poslušností, není vpravdě rozdíl mezi tím, jsme-li poslušni či ne. Nic nemůžeme být dál od pravdy!...

"Požehnání bud'tež oni, kdož se řídí Jeho příkázáními, že mohou mít právo na strom života" (Zjev. 22:14).

"... zde (v nebi) jsou ti, co se drželi příkázání Božích a víry v Ježíše" (Zjev. 14:12).

(Část vánočního poselství, které přednesl Dr. Kennedy 28. prosince 1980 z kazatelny presbyteriánského kostela ve Fort Lauderdale na Floridě.)

Kdo odsoudí zločin?...

devatenáctiletí kluci na západní hranici k smrti nudí v uniformě pěšáků nebo tankistů, vyslouží si jejich vrstevníci na stejné hranici revmatismus a neurózu. V novinách se píše o jejich obětavosti, o tom, jak v dešti i ve sněhu proleží hodiny poblíž ostnatého drátu. Žijí tam rok a chce se jim domů, nejedí na opuštěný a nedostanou se na vycházku, učí je hlídat a střilet. Střilet po lidech. Voják, sloužící v armádě si vystřelí párkrát, na terč. Pohraničník musí střelit na člověka a musí zasáhnout. Mine-li, jsou tu vojenský řád, předpisy a nadřízení, až z daleké a všemocné Prahy. Říká se tomu mimořádná událost. Mimořádná událost je, když voják na stráž zastřelí kamadára, stín v pološeru, mimořádná událost je, když si vojáci v Mariánských lázních nalepí na ciferníky hodinek americkou vlajku, mimořádná událost je, když pohraniční hlídce uteče člověk, který podle svého svatého práva by měl mít možnost přejít hranici s pasem.

Žít dvacet čtyři měsíců za mřížemi, kdesi v dřevěném baráku odlehle rot, ležet v blátě i ve sněhu - hodiny, které se počítají ve dny, týdny a měsíce, to promění dvacetiletého člověka ve stroj, jenž vystřelí stejně spolehlivě jako automat na východoněmecké hranici.

Hodinky, poklepání po rameni a několik dní volna, to je odměna za zadržení i vraždu. Jak jinak to nazvat?

Když se stane vražda, jak ji definuje trestní zákoník, píše Večerní Praha o zločinci a Československá tisková kancelář přinese po čase zprávu o spra-

vedlivém trestu. Noviny líčí nebezpečnost pachatele a v případě, že soud vynesl rozsudek smrti, zdůrazní, jak preventivní byl charakter toho trestu. Kolik však lidí, kteří kdy sloužili u pohraniční stráže, žije v republice, kolik z nich má na svědomí dlouholeté žaláře nevinných - i smrt člověka.

Z Rakouska je odvezen občan neutrálního státu a vyslýchán jako zločinec. Československá tisková agentura píše o poskytnuté pomoci zraněnému Západnímu Němci, Rudé právo se v úvodníku dušuje otevřeností a rozhlas hovoří o nových časech. Dvacetiletí kluci páchají únosy i vraždy a systém, zakládající se humanitou, podporuje zločiny s tváří nevinátka.

Lze najít jiný výraz pro podobné počínání, než státní terorismus?

Lze najít omluvu, vysvětlení a přijatelný důvod pro to všechno, co se v minulých dnech odehrálo uprostřed Evropy?

Časopis Život strany píše o zdokonalování pohraničnického mistrovství. Tvrdí, že úkoly pohraniční stráže prospívají lidu země.

Skončit jinak než otazníkem nelze. Jak prospěla vražda západoněmeckého důchodce a únos důchodce rakouského i všechna ta střelba z doby zcela nedávné - lidu země?

Kdo odsoudí zločin, kdo jej potrestá - a jak?

happy
NEW YEAR!

Stává se, že někdo přijede z Československa na návštěvu do Ameriky a tam hovoří. -Přijel jeden a my jsme si s ním popovídali. Náš návštěvník nechce být jmenován a proto jsme mu dali jméno Šmolka. Hovořil o Silvestru.

"Pro mě dnešní Silvestr je silvestrovatější, než jiné Silvestry. To známe. Od Silvestra do Nového Roku je chvilinka, ale od Nového Roku do Silvestra je to k nevydržení. Silvestr je, když se jeden cítí osamocen, vidí dvojmo a platí trojnásobné ceny. Podporujeme se na Silvestra. Hlavně ty, kteří se budou motat. "Kdo nejde spát a je vzhůru, může mít legraci fůru! Práci čest, podpora dobrá jest!"

"A proto v pondělí nedělám, v úterý prázdnou mám, ve středu si lehnu, ve čtvrtek se nehnu. V pátek si pohovím, v sobotu klid držím v neděli jdu spát. Proč bych měl pracovat, když můžu facovat, když mě v tom flákání dnes nikdo nebrání, proč bych dřel v úmoru, když beru podporu a platí to stát. Leda, že bych vůbec, byl pořádný hlupec. A proto, v pondělí nedělám, v úterý prázdnou mám, ve středu si lehnu, ve čtvrtek se nehnu, v pátek si pohovím v sobotu klid držím, v neděli jdu spát. Práce šlechtí - ruce špiní od zdola až nahoru - ať si dělá za mně jiní. Já počkám na podporu."

Uderníci lihováren a destiláren a skláren, jakož i špuntáren nasadili tempo aby splnili plánovací počet lahví do půlnoci.

Pracovníci družstevních sušáren si naopak dali závazek, že na Silvestra budou sušit pusy.

Novoroční všimné přináší blahobyť. Jeden soudruh celý život dřel bídu až ho strana udělala bytovým referentem a vod tý chvíle neví kam s darama. President dostal jako novoroční sedmnáct deštníků. Prý se nad ním stahují mračna. Kastro dostal obojek a psí známku. Je ještě více připoután ke Kremlu. Hladovějící děti z Etiopie dostali milión fotografií nového moskevského mocipána a jednoho uzenače na rozdělení. Čína dostala vodováhu od Ruska. Oni mají dojem, že Čína je na šikmé ploše a to směrem na Západ. Sověští astronauti dostali knihu s názvem: "Jak jsme celou cestu okolo zeměkoule mysleli na velkou stranu!"

Mnoho projevů se pronáší okolo Nového Roku. Také různá proroctví. Jako, že válka v nadzemském prostoru se nebude konat protože všechny západní satelity se zřítí, neboť narazí na vysokou životní úroveň v lidově-demokratickém Československu. Toto je zajímavý výrok. Přiléhavý. Dnes jsem skřížil vodku se slivovicí a získal jsem opici.

Šmolka - celý št'astný mi vypravoval svůj životopis: "Mezi ženama si nevyběreš! Jako tuhle večer, přijdu domů a moje Márinka byla nedělně oblečená. P tām se jí: "Proč jsi v takové parádě?" "Proč?, protože je dneska schůze," dělá. Já na to: "Copak ty chodíš na schůze?" "Já né, ale ty!" Kam šla mě neřekla a ode mě žádá, abych nikam nechodil ani do hospody. V loni jsem s ní byl na tancovačce. Všecko se vesele bavilo a o půlnoci byla soutěž jen pro mužský. Kdo byl celý život absolutně věrný své manželce, aby se přihlásil. Vyhraje litr vodky. Moje mě št'ouchala: "Starej, přihlas se! Ty to určitě vyhraješ! Však jsi mě byl vždycky věrný." "Ale Márinko! Dyt' víš, že já jsem jenom na pivo!" Móc se hněvala. Manželství je jako housle. Když je po krásné hudbě, struny zůstávají stále napnuté.

Hlídá mě, abych nepil a nekouřil. Všude za mnou chodí. Jsem stále ve strachu.

Jak my žijeme? Ondy jsem vešel do bytu desítkačky v našem domě. Zapomněla se zamknout. Měla skleničku na zdi a poslouchala co vedle ta partaj mluví. Povídám jí: "Paní Houžvičková, dovozte já si taky poslechnu!" Dal jsem ucho na zed': "Nic neřikají." To je vypečená rodina. Je úplně ticho. A to už trvá tři a půl dne!"

K vůli ní jsem musel jít k doktorovi. Povídám mu: "Když dám ženě první pusy, tak mě teplo projíždí celým tělem. Když ji dám druhou, tak mě mráz jede až do konečků prstů." Doktor zavolał Márinku a ona mu to vysvětlila: "To nic není. Prvně v roce mě políbí v červnu a po druhý v únoru!" Vidíte, jak mě drží pod pantoflem!

Jedná se mnou jako s dítětem. Když jdu do hospody, řeknu jí: "Půjč mi klíč od domu!" Odsekne: "Na co prosím tě! Když přijdeš ráno, tak bude dům už otevřený, no a kdybys přišel náááhodou kapku dřív, tak stejně nenajdeš klíčovou díрку."

Něco o tom jak se krađe.

"Život to je mizerná tu a jemine.

někdo do O nohy má, někdo zase né.

někdo se má dobře, někdo pitomě,

nebudete věřit, co se stalo mně.

Šla moje z nejmilejších na houby. Dala mi hrnec kafé do trouby. Jen jsem šel vrátit vedle klíč, přijdu zpátky, kafe bylo pryč.

Jiný případ. To jsem si dal věštit. U kartárky jsem byl!

"V Nuslích bydlí jedna moudrá matka,

je to znamenitá telepatka. Věštila mě bez dlouhých řečí,

že na cestě obnos mám větší. A když jsem šel od té moudré paní,

už jsem vám měl stokorunu v dlani. Našel jsem ji v hrnku

Konec roku 1986

Jára Kohout:

"Pánové a dámy - rád jsem mezi vámi, lítám po jevišti jako kohout po smetišti.

Slepičky potají diskretně to tají, že již málo kokrhám. Kiki-riki, kokoko dák, ještě mám dobrý zobák.

Když o něco běží, jsem vždy ještě svěží. Ostruhami házím, s děvčaty si to nerozházím.

Lékař přece praví, humor je vždy zdravý a proto jsem přišel tady dneska k vám.

To mé jméno! Každý se ze mne utahuje. Říkají: "Kohoute, ještě ti to kokrhá? Jak ty se udržíš na bidýlku?" To víte, jací jsou herci! Vždyť jsem byl mezi nimi 64 roků. Mnozí o mě již nevědí a proto se musím představit. Měl by to udělat konferenciér. Kdyby zde byl konferenciér, asi by řekl o mě:

"Jára Kohout hrál v divadlech a ještě hraje. Byl ve filmech, v rádiu a na televizi. Obveseloval naše dědečky a babičky v divadlech, kde bylo tak nabito, že dokonce i biletářky museli platit, aby se dostaly do hlediště. V Americe si přál vždy, aby všichni lidé na světě mluvili jedním jazykem a to česky.

Lidi se ptají Járy: "Jak jste to dělal, že jste mohl hrát v 64 českých filmech a v jedenácti amerických? Vážní kritici se neptají: "Jak jste to dělal. Ti se ptají: "Proč jste to dělal?" Jára má rád ty nové emigranty. Ty mladé nově přijetě, protože neznají jeho staré vtipy. Jára se

vždy směje svým anekdotám. Jeho otec Alfréd prý mu vždy říkával: "Nebud' nikdy na nikom závislý". Jeden redaktor se ho ptal: "Jak to udělat, aby na celém světě byl mír?" Odpověděl: "Nejlepší by bylo pozvat celou sovětskou armádu do Ameriky. Oni by určitě všichni požádali o americké občanství. A neměli by proti komu bojovat.

O Járovi se ví, že byl vždy slušný. Před sedmi roky mu umřela manželka Mimi. Byl s ní celkem 56 let. Partnerem Járy byl po dobu devíti roků Ferenc Futurista a ten býval na scéně poněkud drastický. Jára je tak slušný, že když se koupe ve vaně, tak si dává černou pásku na oči.

Nedávno vystupoval na Sokolském sletě ve Vídni a soudruzi špióni ho chtěli unést do Československa. Zatáhli ho do auta, zavázali mu oči, ale za hodinu u letiště Schwechat ho pustili ještě na rakouské půdě. Proč ho pustili? Prý začal zpívat. Co? Zaječí pacičku! -

Není slušné mluvit o sobě a tak jsem vždy rád, když před mým programem mě někdo uvede. Podobně, jak s vrchu uvedeno.

Potřeba akce, nikoliv rozčilení...

dě tajného jednání s Iránem a ti, kdož tuto radu dali, by již neměli mít další možnost ničit velmi úspěšné dílo presidenta.

Velmi důležitým opatřením vedoucím ke kontrole způsobené škody bylo Reaganovo jmenování Franka Carlucciho novým poradcem pro otázky národní bezpečnosti. Carlucci je bývalým zástupcem ministra obrany a zástupcem ředitele Ústřední zpravodajské služby CIA. Je houževnatý, zkušený a rozšafný. Dalším takovým opatřením je presidentův rychlý postup zajistit, aby se americký lid dozvěděl skutečnosti o iránských ujednáních.

Osazenstvo Bílého domu udělalo vážnou chybu, ale země by neměla být pletena těmi z washingtonského sboru novinářů, kteří nenávidí presidenta Reagana a snaží se vybičovat iránskou epizodu do případu Watergate pozdějších dnů. Již nyní nazývají celou záležitost nesmyslně "Iran-

gate". Pokud setrvají v tomto propagandistickém postoji, asi pravděpodobně vytvoří silný projev sympatií pro presidenta.

Americký lid opětovně prokázal, že dává přednost agendě zahraniční politiky utvářené prezidentem. Je vysoce nepravděpodobné, že fiasko "Irán - pomoc Contras" způsobí, že Američané odmítnou jeho řízení zahraniční politiky. Sít' komentátorů, kteří myslí, že mohou zlikvidovat národní podporu pro tuto politiku, přecenili svoji moc a vliv.

Kdyby 100. kongres se rozhodl pro vyšetřovací orgie namísto konstruktivního ústředního zákonodárství, mohl by rychle ztratit důvěru voličů. Ochromení presidentových opatření v otázce národní bezpečnosti na této polokouli a trvání na "kontrole zbrojení" je jen v souladu s přáním Michaila Gorbačova a není to nejlepší cesta, jak získat souhlas voličů v roce 1988.

na skřini, u té paní v předsíni.

Dělejte to jako já, je to pěkná zábava, dělejte to jak chcete, jen ať to nespletete. Jenom s chutí do toho a když je to hotovo - koukejte ať zdýchnete se na šup od toho!"

Srdečně Vás všechny zveme na slunnou Floridu.

**Mnoho zdaru a zdraví
do Nového roku 1987**
všem přátelům a návštěvníkům

Vstupujeme do 38. roku naší činnosti v North Miami a do velikonoce naše
jídlna je otevřena každou sobotu večer a v neděli od poledne do večera.
Ostatní měsíce jen v neděli.

American Czechoslovak Social Club

13325 Arch Creek Road, No. Miami, Fl. 33181,

tel. 305-891-9130

JOSEPH NEMETZ - předseda
EMILIE WELCL RUŽIČKA - tajemnice
JAN HERTL - účetní
JOSEFINE TOMES - pokladní
a sbor ředitelů

Šťastný Nový rok

1987

přeji všem

**ODD FELLOWS
LOŽE PALACKÝ
630**

I. O. O. F.

William Sedláček - Důstojný Mistr

Joseph Moulis - Tajemník

Noví členové vítání.
Lóžové schůze každý čtvrtek v měsíci
ve škole T. G. Masaryk v Cicero, Ill.

KRÚŽOK MYJAVSKÝ

želá všem svým
členom a priateľom

šťastný Nový rok 1987

ZUZANA SUKUPČAK, předseda
ZUZANA LICKO, podpredsedka
STEFAN SIMEK, zapisovateľ

IRENA BOOR, účtovníčka
BILL BOOR, pokladník
FRED SUKUPČAK, účtovací výbor

**Šťastný Nový rok
1987**

prajú
svojim spolusestřám aj celaj
československej verejnosti

Slovenské Priádky spod Bradla

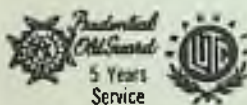
Jolan Babiar, předsedka
Anna Adamek, zapisovateľka
Betty Zeman, účtovníčka
Susan Hrusak, pokladnička
Anna Kucan, pres. maj. výboru
zábavný výbor Betty Hrozenek
Schůzde v Masaryk škole, 5701 W. 22. Place,
Cicero, Illinois první útorok Február, April,
June, October a December

Joseph Losiak

District Agent and Registered Representative

The Prudential

4523 S. Harlem Avenue, Forest View, IL 60402
Office: 788-4232 Residence: 848-5245

**Nejsrdečnější přání
šťastného Nového roku**

1987

všem zákazníkům, přátelům
a známým

PŘEJE

KRAJANSKÁ CESTOVNÍ KANCELÁŘ

WEBER TRAVEL AGENCY

Jerry A. Rabas majitel

6805 W. Cermak Rd.

Berwyn, Ill. 60402

242-1512

749-1333

SOKOL MIAMI

NO. MIAMI, FLORIDA
Tel. (305) 893-4637

přeje

všem členům, přátelům a příznivcům

**šťastný a zdravý plný
Nový rok 1987**

Zveme vás každé pondělí na společenské
Sokolské pobavení v Community Center
na roku 123. ul. a 16. Ave. v No. Miami.

NAZDAR!

Emilie Welcl-Ruzicka, starostka
Freda Hruska, tajemnice
Mildred Urban, pokladní

Šťastný Nový rok 1987

přeje všem krajanům

**MUŽSKÝ PĚVECKÝ SBOR
LYRA-ČSA A
DÁMSKÝ PĚVECKÝ SBOR ČSA**

JOSEPH Lacina, sbormistr

JAMES J. DIETZ, předseda
CYRIL PRÍKAZSKÝ, místopředseda
JOSEPH P. ZACHARDA, tajemník
ANTON HANUŠKA, pokladník
LADDIE KOUBA, archivář
LUDMILA ČEJKA, předsedkyně
ROSE STRUNC, místopředsedkyně
ROSE KETTNER, tajemnice
ROSE KEPKA, pokladní
ANTONETTE ZYKAN a JARMILA BENES, archivářky
ROSE STRUNC a Rose Kettner - dopisovatelky

Nacvičujeme sbory každé pondělí večer v 7:00 P. M. v ČSA budově 26. ul.

Harlem Ave. v Berwynu.

Noví zájemci o sborový zpěv jsou vítáni.

Přijďte mezi nás!

1987

*Ing. Stefan Papánek
přeje
šťastlivý a veselý
Nový Rok*

1987

ŠTASTNÝ NOVÝ ROK 1987

ČLENKÁM, PŘÍZNIVCŮM A KRAJANSKÉ VEŘEJNOSTI
přejeTHE BOHEMIAN
WOMAN'S CIVIC CLUB

Úřednice

Mrs. ROBERT F. ZADEK - President
MRS. GEORGE SEFLER, - Vice President
MRS. JOHN OCHODNICKY - Treasurer

SDRUŽENÍ ČESKÝCH
SVOBODOMYSLNÝCH ŠKOL
VE VELKÉM CHICAGU

přeje
všem svým podporovatelům, příznivcům, přátelům,
jakož i všem našim krajanům dobré vůle

šfasný a úspěšný
Nový rok 1987VÁCLAV ŽENÍŠEK
předsedaVLASTA MATĚJOVÁ
tajemniceFRANK FLOSMAN
místopředsedaLOJZA KOLAŘÍK
účetní a pokladník

Schůze Sdružení škol se konají každou druhou sobotu v měsíci ve
2.00 hod. odpoledne ve škole T. G. Masaryk v Cicero, Ill.

všechno nejlepší
v Novém roce

1987

přeje všem svým zákazníkům

Ed

Sramek

právník
Riverside, Ill.

Happy New Year

Mnoho zdraví a štěstí v Novém roce

1987

všem zástupcům, všem členům
sdružených spolků a celé
krajanské veřejnosti

přeje

ÚSTŘEDNA
MORAVSKÝCH SPOLKŮ

RUDOLF LIŠKA, předseda

VLASTA VICENIK, tajemnice
HENRY VICENIK, pokladník

S PRÁNÍM SE PŘIPOJUJÍ SPOLKY A KLUBY ÚSTŘEDNÝ:

SDRUŽENÍ MORAVSKÉHO DOMU

VZDĚLÁVACÍ KLUB MORAVSKÉ SLOVAČE

KRAJANSKÝ SPOLEK BORŠICE

ZÁBAVNÍ KLUB PITIN A OKOLÍ

ZÁBAVNÍ A VZDĚLÁVACÍ SPOLEK MORAVAN

ŽENSKÝ KROUŽEK BRATISLAVA

PŘÁTELSKÝ KLUB POLEŠOVICE A OKOLÍ

NÁRODOPISNÝ KROUŽEK ÚMS

ZÁBAVNÍ KLUB ŠVANDA

ZÁBAVNÍ SPOLEK ŽEN MORAV. SLOVÁČKA

Nejsrdečnější přání
šťastného Nového roku

zdraví a štěstí

1987

First National Bank of Cicero

The Foundation of a Solid Community.

6000 West Cermak Road, 2500 South Cicero Avenue, Cicero, Illinois 60650, Phone 656-3000, Member FDIC

Zavolejte nás v novém roce
pro vaše potřeby ve vašich
bankovních záležitostech.

Černý humor: Černobyl se vlastně vyplatil

Před půl rokem žil svět v šoku - který měl - přes všechny vědecké a vědecko-fantastické předpovědi - premiéru. Poprvé v dějinách lidstva došlo při takzvaném mírovém využívání jaderné energie k nehodě, o níž bylo nutno se domnívat, že patří do kategorie velmi obávaných "největších možných" nehod. V černobylské atomové elektrárně - prakticky tedy v centru východní Evropy - explodoval reaktor, přičemž z něho v několika etapách uniklo velké množství vysoce škodlivého odpadu. Ten odpad pak vlivem povětrnostních změn putoval ještě řadu dnů po Evropě a dokonce poměrně daleko mimo ni. Šok, kterým procházel svět, se zvýšil faktem, že k nehodě došlo ve společenském systému, založeném na zamlčování nepříjemných skutečností. Katastrofu také ohlásili - jako první - zahraniční atomoví odborníci. Sovětský svaz se k věci přiznal až o několik dní později. A trvalo pak pěkně dlouho, než se veřejnosti dostalo aspoň základní rekonstrukce celé události, zatímco o následcích havárie - ať už na místě samém nebo jinde po Evropě - zůstaly informace komunistických států velmi kusé. Propaganda musela opět vybalancovat jakousi neutrální rovinu, na níž bylo možno uchladit vlastní obyvatelstvo a přitom aspoň zčásti uspokojit světové urgencye co do transparency celé záležitosti.

Za takovýchto okolností se československý občan nedozvěděl příliš mnoho o tom, jak byl nebo

dosud je osobně ohrožen. Krátce po úředním oznámení katastrofy vyšlo několik oficiálních, leč velmi stručných oznámení, že se zářením je všechno v pořádku, nebo maximálně, že "byla učiněna příslušná opatření", například v živočišné výrobě, což si každý mohl vyložit, jak chtěl. Do povědomí veřejnosti ovšem pronikly informace i z jiných než režimních sdělovacích prostředků. Odtamtud se lidé dozvídali, že všude kolem nich, v různých evropských zemích, naměřili mnohonásobně větší radioaktivitu než kdy jindy a že v té souvislosti padaly výzvy k opatrnému konzumu těch či oněch potravin, hlavně u malých dětí. Československé orgány se tvářily jakoby nevšímavě a spoléhaly zřejmě - patrně právem - že se ty zprávy tak jako tak rozšíří po celé zemi. Spoléhají na to doposud. Nikdo třeba - ač je to jedna z nejprokazatelnějších skutečností o nahromaděných radiačních hodnotách - výslovně nevaroval houbaře před nadměrnou spotřebou čerstvých hub, kterých se navíc letos urodilo neuvěřitelné množství. A nikde už se ani jednou neobjevila ani zmínka o nějakém dalším měření radiačních hodnot. Propagandisté dobře vědí, že i každé dementi vyvolává u normálního člověka v totalitním státě podezření, že na tom, o čem se tvrdí, že to neexistuje, určitě něco musí být.

Jen tak mimochodem se hovoří i o dalších následcích černobylských událostí - jako například o snížených dodávkách elektrické

energie ze Sovětského svazu, neboť Sověti potřebují proud sami a tak se museli severočestí horníci ještě více snažit o překročení plánu, který se podle chlácholivých prognóz z minulých let měl už pomalu snižovat. K jadernému spádu ze Sovětského svazu tak přibýly i tuzemské exhalace navíc. Hlubší problémy má československé jaderné-energetické strojírenství, ale tyto začaly už dávno před Černobylem. Členské země Rady vzájemné hospodářské pomoci silně zpomalily tempo výstavby atomových elektráren, které vyrábějí společně Československo a Sovětský svaz. Miliardy, uložené do nákladných provozů především v plzeňské Škodovce, ale také ve Vítkovicích, v Sigmě, ve Vzduchotechnických závodech, nepřicházejí zpátky. Předseda federální vlády přijal z posledního zasedání RVHP s potvrzenou zprávou, že tyto výrobní kapacity nebudou v příštích letech pro původní účel využity a že se teď hledá způsob, jak je využít. Není pochyb o tom, že v důsledku černobylské havárie roste všude tlak na větší bezpečnost provozu reaktorů a že si ovšem všude - tím spíš na Východě - rozmyšlejí přidat k už tak velkým investicím a provozním nákladům další výdaje za bezpečnostní zařízení. Zajímavý detail je, že fungující československé jaderné elektrárny v Jaslovských Bohunicích a v

Dukovanech jsou a ještě budou vybaveny západoněmeckými kontrolními systémy, což se ze záhadných důvodů nelze dozvědět z Československa, ale od výrobce v západním Německu, který o tom informuje ve svých propagačních materiálech, jako by se v Praze báli, že se to dozví někdo, kdo by to nerad slyšel - třeba v Moskvě, kde nemají příliš v lásce, když se sateliti paktují s "kapitalisty".

Není pochyby o tom, že československá ekonomika se černobylskou katastrofou dostala do větších potíží, než režim připouští. I při nedostatečném spojení s ostatním světem, kde se od té velmi intenzivně diskutuje o nejrozumnějších alternativních energetických zdrojích, lze i v Československu a v ostatních zemích moskevského bloku předpokládat zvýšený veřejný zájem o řešení vážných problémů hlavně co do schůdné perspektivy dalšího ekonomického vývoje. Československo - jako jiné střeoevropské státy - nemá příliš mnoho možností, jak se k potřebným zdrojům dostat, takže nejschůdnější cesta je snižovat spotřebu energie, především samozřejmě v průmyslu - jak se to například v letech po první naftové krizi podařilo v západním Německu. To ovšem předpokládá velké investiční náklady a taky manažerskou pružnost - tedy vlastnost, která se v centrálně dirigované ekonomice nevyskytuje a možná ani v řádné podobě vyskytovat nemůže. Tahle pružnost by musela vést k zásadním změnám ve výrobní náplni a výrobní technice, k rychlé modernizaci závodů a tak pochopitelně i k sociálním problémům - k nutnosti přeradit lidi do jiných zaměstnání a tak podobně. Kdyby se československá ekonomika skutečně vydala touto cestou, pak by se dalo - se špetkou černého humoru - říct, že se Černobyl vlastně vyplatil.

HAPPY
NEW YEAR

Co-operative Federal
vypomocný spolek

Ukládejte vaše úspory v našem českém výpomocném spolku. Jsme poslední československý výpomocný spolek na 26. ulici v české Kalifornii.

Vyplácíme nejvyšší možné úroky na peníze, uložené do pravidelných vkladních knížek a máme certifikáty pro vložení peněz na různé časové lhůty.

V našich úřadovnách vždy obdržíte rychlou a zdvořilou obsluhu. Obchodujte s krajskou spořitelnou, kde vaše zájmy jsou vždy naše zájmy.

CO-OPERATIVE FEDERAL
Savings and Loan Association

Obchodujte se spořitelnou, kde slouží vašim nejlepšími zájmy.

3821 W. 26th Street
Chicago, IL 60623
Telefon LA 1-3270

6125 S. Cass Avenue
Westmont, IL 60559
Telefon 963-9500

Máme velký výbor křišťálového skla z Československa, jakož i keramiku, granáty, vánoční ozdoby na stromčeky, panenky v krojích, kukuřičné panenky, rekordy, kazety, české knihy, slovníky a učebnice, šátky na hlavu, mlýnky na mák, kráječe na knedlíky, čaje, koření, kuchyňské potřeby, voňavku 4711 a pro muže značku TABAC při holení a jiné.

A proto je nejvyšší čas myslet na dárky.

Sušené hříbky imp. z Evropy,

Světlo, drobně krájené 1 lb \$24.00, pos. \$26.85 - Půl lb \$12.50, pos. \$15.15 - Čtvrt lb \$6.50, pos. \$8.45.

Čokoládové ozdoby na vánoční stromek, krabice \$12.50, pos. \$15.00. Mnohé jiné čokolády na skladě.

Kypřící prášek do perníku, balíček 50 centů, poštou nejméně 3 za \$2.25.

DEKO přípravek k nakládání okurek a zeleniny, balíček 95 centů, poštou nejméně 2 za \$2.90.

Máme v prodeji vánoční přání v češtině, slovenštině a jiných řečích.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 zaslali o 7 centů více na státní daň.

Vyřizujeme rychle a spolehlivě Tuzexové zásilky do Československa.

F. PANCNER, Inc.

Zástupce TUZEX dárkové společnosti do Československa
6514 West Cermak Rd., Berwyn, IL 60402 - Tel. (312) 484-3459

Obchodní hodiny:

Denně od 9:30 ráno do 6:00 večer

V sobotu od 9:00 ráno do 6:00 večer

V neděli zavřeno

Prednesené na Čsl rozhlasu v New Yorku

Novoročné rozjanie

Dnes už zase Marienka
mnoho na svoj myslí má,
celý svet je v hroznom víru
nikto sa v ňom nevyzná.

V tom životnom kolobežku,
zase nám rok uplynul.
Dúfam, predrahi krajanja,
že vás láskou obvinul.

Radostné i smutné veci
život stále prináša,
krásne spomienky a nádej
nikdy však neodnáša.

Pokrytectvo v svete vládne,
planým slovám holdujú,
úskokom a zákernosťou,
ľstivo pravdu skrúcajú.

Mier a blahobyt by mohol
v celom svete panovať,
keby ľudstvo malo možnosť
mocichtivosť prekonať.

V tejto dobe novoročnej
rozne veci plánujeme,
i keď niekedy v myšlienkách len
vzdušné zámky budujeme.

Aby nám veselšie bolo,
rozhovor si zmeníme.
Čo Ježišek nám nadelil,
čoskoro si povieme.

Ku niektorým býva štedrý,
ku niektorým lakomý,
niektorým až moc nadelil,
iných srdce rozbolil.

Keby Marienka mala
len trochu zázračnej moce,
aby celý svet bol šťastný,
pracovala by vo dne v noci.

Všetky ciele vytužené,
koniec hladu, krutosti,
život ľudstva vyplnený
láskou, žitím v radosť.

Každý človek by mal právo
pod strechou mať svoju hlavu.
Všetkých zemí spolupráca
viedla by ku ľudstvu blahu.

A náš národ milovaný,
v slobode by zase žiaril
a len z vole jeho ľudu
jeho osud by sa riadil.

Vo slobode a bez bázne
zvučal by zas zďalšie, zblízka
hlahol spevu, "Kde domov můj",
a "Nad Tatrou sa blýžká".

Moje tiché rozjanie
všade so mnou putuje,
veď vás všetkých Marienka
tak uprimne miluje.
Do každého kútiku sveta
pozdravy vám posiela
nech Boh splní prosby vaše,
zdravie, šťastie, úspech dá.

Váša Marienka od Myjavy

Nezabudnite krajanja
i náš rozhlas podporiť
a tiež nášmu Hlasatelu
pár dolárov nadeliť.

By nám ešte dlho hráli
naše krásne piesenky,
a Hlasateľ nám prinášal
len radostné novinky.

Ze světa zajímavostí

Největší monument na světě mají ve městě St. Louis ve státě Missouri. Dali mu jméno Gateway Arch (průjezdni oblouk) a byl dokončen 28. října 1965. Památník zbudovali na paměť expanse států po odkoupení Louisiany r. 1803. Jde v podstatě o oblouk zhotovený z nereza-vějící ocele (vždy řádně vycídě-ný). Rozpětí 630 stop, výška tolikéž. Přešel na 29 miliónů. Autorem návrhu byl Fin Eero Saarinen (zemřel r. 1961).

A když už jsme u těch pomní-ků:

Nejvyšší sloupový monument na světě připomíná bitvu u San Jacinta, k níž došlo dne 21. dubna 1836 na březích řeky San Jacinto nedaleko Houstonu v Texasu. Generál Sam Houston (1793-1863) se svými trupami o síle 743 Texanů tu v bitvě pobili 630 Mexičanů (z celkové-ho počtu 1,600) a 700 jiných zajali, ve vlastních řadách bylo 9 mužů zabito a 30 raněno. Pomník byl vybudován v letech 1936-1939 za 1 a půl miliónu dolarů. Dolení základnu tvoří čtverec 47x47, nahoře 30x30. Pomník je zhotoven z betonu, obkládaný je bílým vápen-cem a celková váha činí 35,150 tun. (Obě: Guinnessova kniha světových rekordů, 1971)

A do třetice:

Na nejdelším kotevním laně na světě byla zakotvena výzkum-ná loď Calypso francouzského badatele Jacquese Yves-Couste-aue a lano, dlouhé 5 a půl míle, bylo vyrobeno z nylonu. Loď byla zakotvena 29. července 1956 v oblasti středního Atlanti-ku, v místě zvaném Romanella Trench. Hloubka zakotvení 24.600 stop. (Guinnessova kniha světových rekordů, 1971)

Ze sdružení českých svobodomyšlných škol

Schůze se konala v sobotu 13. prosince 1986 ve škole T. G. Masaryk v Ciceru, Ill. za přítomnosti 37 bratrů a sester.

Schůzi zahájil a řídil předseda, br. Václav Ženíšek. Po zahajovacích obřadech byl přečten protokol z poslední schůze, který byl schválen.

Jako noví zástupci byli přijati: br. Fr. Malina za Spolek Ilova a ses. Rohelová za odbočku Západní předměstí, ČSNRA.

V došlé poště byly většinou dopisy oznamující nově zvolené zástupce a rovněž několik darů na činnost našich škol. S radostí byl přijat větší dar od Českého národního hřbitova, který na naše školy nikdy nezapomene.

V měsíci listopadu bylo ve škole Alois Jirásek zapsáno 23 žáků s průměrnou návštěvou 18 a vyučovacích hodin bylo 15. Škola Brookfield měla zapsáno 9 žáků s průměrnou návštěvou 6 a vyučovacích hodin bylo 15. Škola Karel Havlíček měla zapsáno 8 žáků s průměrnou docházkou 6 a vyučovacích hodin měla 15. Ve škole T. G. Masaryk bylo zapsáno 17 žáků s průměrnou docházkou 15 a vyučovacích hodin bylo také 15. Škola Jan Neruda, třída pro dospělé měla zapsáno 23 žáků s průměrnou docházkou 19.

Vánoční besídky, spojené s nadílkou, se konaly ve škole Alois Jirásek 20. prosince v 11:30 hod. dopoledne. Ve škole Brookfield rovněž 20. prosince dopoledne, ve škole Karel Havlíček byla vánoční besídka již v sobotu 13. prosince a ve škole T. G. Masaryk byla v sobotu 20. prosince v 1 hod. odpoledne. Škola Jan Neruda ukončila své vyučování v tomto roce v úterý 16. prosince pěkným vánočním večírkem s programem a pohoštěním, které si žáci sami připravili.

Co se chystané jarní žakovské akademie týče, byly dány do oběhu sběrací listiny zdravíc (Well Wishers) a vstupenky budou co nejdříve následovat. Sál, sokolovna Berwyn, je také již zadán.

Na školách jsou nyní vánoční prázdniny, které potrvají až do první soboty v lednu. S vyučováním se tudíž započne v sobotu 3. ledna 1987.

Při příležitosti ukončení tohoto roku Sdružení českých svobodo-myslných škol děkuje našemu krajskému tisku Dennímu Hlasateli, za celoroční bezplatné uveřejňování všech školních zpráv a celému jeho osazenstvu, jakož i pánům ředitelům, přeje veselé vánoční svátky a do Nového roku hodně zdaru a úspěchu.

Příští schůze Sdružení škol se koná v sobotu 10. ledna 1987 ve 2 hod. odpo. ve škole T. G. Masaryk v Ciceru, Ill. a přítomnost každého zástupce je žádoucí.

-vm-

SINCE 1921... First National Bank of Cicero

Provádí bankovní služby
veřejnosti.

Základ spolehlivé společnosti.

6000 West Cermak Road.
2500 South Cicero Ave.

Cicero Illinois 60650 Phone 656-3000 Member FDIC

ALFONS MUCHA (1860 - 1939)

představitel Art Nouveau a v Americe nejznámější český malíř

Nabízíme unikátní reprinty originálních barevných litografií čtyřech nejznámějších souborů mistrových uměleckých plakátů, které jsou lyrickým ztělesněním krásných žen do různých motivů. Každý soubor se skládá ze čtyř reprodukcí s velmi kvalitním tiskem na křídovém papíru a originálními barvami.

ROČNÍ DOBY (1896) - Jaro, Léto, Podzim, Zima (95x50 cm) \$32
KVĚTY (1897) - Kosatec, Karafiát, Lilie, Růže (79x33 cm) \$28
DENNÍ DOBY (1899) - Svítání, Poledne, Po večer, Noc (90x33 cm) \$28
DRAHÉ KAMENY (1900) - Ametyst, Rubín, Smaragd, Topaz (79x33 cm) \$28

Dále možnost rámování na zakázku. Rámy kovové - zlaté nebo dřevěné - pastelové barvy. Kvalitně a levně (\$35-45 za kus).

Napište si o katalog.

Objednávky na adresu:

EuroDesigns,
1714 Clark Lane
Redondo Beach, CA 90278
Tel.: (213) 372-2445

Jeden z "tých beští"

Na letisku v Miami v americkom štáte Florida pristálo lietadlo prichádzajúce z Havany na Kube. - Už to je celkom zriedkavé. Ešte mimoriadnejšie však boli cestujúci tohoto lietadla. Skupina bývalých politických vazňov Kastrovho režimu s príbuznými, dokopy vyše 100 ľudí. Boli to takzvaní PLANTADOS, vazni, ktorí odmietali prevýchovu a žiadali aby im bolo priznané postavenie politických vazňov. Celé roky odmietali nosiť vazenské uniformy. Jedným z tých, ktorí sa ocitli na slobode bol Bruno Salas Ledo, ktorý zo svojich 54 rokov strávil 21 v roznych kubánskych vazniciach. Nedávno vyšiel zo svojej vazenskej cely na slobodu - v pyžame. Vazensku uniformu si do poslednej chvíle nenechal nanútiť. Rozhovor s ním a s niektorými z jeho spolucestujúcich poskytuje zriedkavý pohľad do každodenného života tých, ktorých ani desaťročia odporu proti kubánskému komunistickému režimu nezlomili v ich presvedčení.

- Bol som jedným z takzvaných PLANTADOS, alebo ako nás nazýval kubánsky prezident Kastro, jedným z "tých beští". Pamatám sa ako raz začiatkom

80-tych rokov povolili skupine PLANTADOS v havanskej vaznici Combinado del Este celodennú návštevu príbuzných. Po nej veliteľ vaznice žiadal, aby sa všetci prezliekli do vazenských unifore, ako obyčajní trestanci. Plantados odmietli a tak im odobrali všetky zbytky civilného odevu. Tých ktorí sa bránili zbili. Odvtedy až donedávna sa iba dva razy stalo, že niektorému z plantados povolili návštevu. V oboch prípadoch išlo o umiernených.

- Plantados su vaznení izolovane od ostatných, majú zakázané vychádzky a iba občas smú čítať vládne noviny.

- Jeden z plantados, Juan Gomez Blanco nedávno vážne ochorel. V obave, že by mohol zomrieť vo vazení povolilo vedenie previezť ho do nemocnice. Keď ho v bezvedomí vyvážali z cely, hodili na jeho takmer nahé telo pyžamu a odvtedy vždy keď niektorý z plantados potreboval lekárske oštenie dostal pyžamu, takže nakoniec mal každý svoju.

Vedenie vaznice sa za túto "tichu porážku" pomstilo tým, že vyše roka odmietalo lieky tým z politických vazňov, ktorí trpeli nejakou chronickou chorobou.

Juan Gomez Blanco sa nakoniec slobody na Floride nedožil. Zomrel v nedeľu večer cestou na havanské letisko na srdcovú porážku.

Emigrácia politických odporcov Kastrovho režimu je v poslednej dobe komplikovaná tým, že Spojené štáty odmietajú vydávať víza od vtedy, čo vlani kubánska strana na protest proti vysielaniu protikomunistickej rozhlasovej stanice RADIO MARTI prerušila evakuáciu psy-

Napsali - řekli

"Nikdo není tak slepý jako ten, co nechce vidět."

Neznámý. (To se týká většiny dnešních politiků. Red.)

* * *

"Kongres proti - lid pro."

Říkáme my. (A tudíž: God bless Reagan.)

* * *

"Jeden z příkladů sovětské propagandy, s účelem šíření ve Spojených státech, je magazín International Affairs, který je vydáván jednou měsíčně a to už od roku 1955. Nejen v angličtině, avšak také v ruštině a francouzštině. Všecko, co v něm najdete, jsou oficiální názory sovětského vedení. Srpnové vydání (1986) má 144 stran (bez ilustrací, čtenívo není určeno pro běžného čtenáře, jen pro vážného vzdělance). Titulní článek má nadpis "27. kongres KSSS o agresivní politice imperialismu" a to, co je pod ním, by mělo otevřít oči každému přemýšlivému, vlasteneckému americkému občanovi."

Dr. F. C. Schwarz

* * *

"...Nelidská a barbarská esence světového imperialismu dokázala, že v našem atomovém věku se stala velmi vážným nebezpečím celé civilizaci. Je to imperialismus, jež je zodpovědný za války a konflikty našeho století... Čelíme fakticky novému fenoménu, jmenovitě globální agresivní kampani americké reakce proti všem zemím a lidem a její vše zahrnující agresi proti světové civilizaci jako celku..."

International Affairs, August 1986, str. 3

* * *

"...Nijaké 'přízpusobení' a manévry moderního kapitalismu nezbavily platnosti, anebo mohou zbavit platnosti zákony vývoje socialismu, anebo překonat antagonismus mezi prací a kapitálem, mezi monopoly a společnostmi, anebo vymanit kapitalistický systém historicky odsouzený k záhubě z její stávající krize... 'Imperialismus je parazit, úpadkový a komirájící kapitalismus - je předznamením předvečera socialistické revoluce,' říká se v programu KSSS." (International Affairs, August 1986, str. 10)

BERWYN NATIONAL BANK

JEDINÁ ČESKÁ BANKA
7112 W. CERMAK ROAD
BERWYN
Telefon: ST 8-4700

Pondělí úterý čtvrtek 9 ráno
do 3 odpo. Ve středu zavřeno.
Pátek 9 ráno do 3 večer.
Sobota 9 ráno do 1 odpoledne.

Anglicko-český SLOVNÍK IDIOMŮ metaforických a lidových rčení

Pro emigranta je znalost angličtiny otázka existenci. K jejímu zvládnutí nestačí zásoba slov a znalost gramatiky.

Největší potíže dělají idiomy a pod ně spadající jazykové zvláštnosti, které se nedají přeložit znalostí významu jednotlivých slov a v nich obsažených, ani logickou úvahou či sebe dokonalejší znalostí gramatiky.

Čs. sdružení v Kanadě proto vydává abecední slovník těchto výrazových prostředků, který, dosud v naší jazykové literatuře neexistuje.

Obsahuje na 530 str. 1358 základních hesel, které dohromady tvoří přes 10.000 idiomů, doplněných a vysvětlených příklady z literatury, novin atd.

Anglicko-český slovník idiomů vyjde v poměrně omezeném vydání ještě v tomto roce. Můžete si jej zajistit závaznou písemnou objednávkou na adrese:

ČESKOSLOVENSKÉ SDRUŽENÍ V KANADĚ
740 Spadina Avenue,
Toronto, Ont., M5S 2J2

Cena slovníku pro USA občany je 22. 00 US dolarů včetně poštovního a mohou si je objednat na adrese uvedené na přiloženém letáčku (s objednávkou nutno zaslat money order, vystavený na ČSK-slovník).

Humor

Doktor k pacientovi: "Tož vám řeknu, na těch svých šedesát vypadáte skvěle."

Pacient: "Řekl jsem, že je mi šedesát? Třiaosmdesát je mi."

"Matičko svatá, váš otec, než zemřel, musel žít safraportsky dlouho, to vám povím."

"Kdo vám řekl, že zemřel? Onehdá slavil jednostočtyřicet a příští týden se bude ženit."

"Proč, pro všechny svaté, by se chtěl jednostočtyřicetiletý člověk ženit?"

"Kdo vám řekl, že chtěl?"

(DrAC)

chicky chorých a nepolitických vazňov, kterých v roce 1980 Castrova vláda vpašovala mezi politických emigrantův prepustěných z Kuby.

Podl'a predstaviteľa katolíckej cirkvi na Kube Daniela Haya tí politickí vazni, ktorých prípadne prepustila z vazenia na Kube musia do nekonečna čakať vo veľmi nepriateľskom prostredí. Predstavitel' vlády Spojených štátov teraz hovorí, že sa majú vízové formality ul'ahčiť, hoci v tejto chulostivej situácii americké úrady nechcu ustúpiť od tej doby, kým Kubánci neprijmu spat' tých, ktorých pred rokmi do transportu politických vazňov neoprávnene vpašovali.

DISCOVERY TRAVEL INC.
641 S. La Grange Rd.
La Grange, IL 60525

Cestování kamkoliv na světě Vám zařídíme k Vaší spokojenosti.
Pozvání příbuzných z Československa rychle-spolehlivě-bez poplatku letenky za nejnižší cenu

Zařídíme pasy, víza, rezervace hotelů, aut. pojištění, překlady

Všechny doklady vystavené naší kanceláří jsou notářsky ověřené.

PRO BLIŽŠÍ INFORMACE VOLEJTE
LIBBY BUCEK-(312) - 482-8515

IGOR KOVALCHUK

NIKOLAI GOLOVINE

SERGEI BUSOV

VADIM PLOTNIKOV

VLADISLAV NAUMOV

Nedávno jsme v NH psali o příslušnících sovětských jednotek - kteří roztrpčeni tím, čeho se museli stát svědky v Afghánistánu, sběhli a dali se zajmout afghánskými bojovníky za svobodu.

Dnes pět z nich, právě těch, co jsou na obrázku, je na svobodě a je to Kanada, kde skončila jejich anabase. O tom, že se o ně nepostarali naši "vzácní" politikové, netřeba se zmiňovat. Přes tři roky trvalo, než se o to postarali druzí. Jedním z nich byl - Habibullah Mayar, předseda komunity žijící v New

Yorku!

Bob Mykytjuk, president torontské organizace **Ukrainian Aid Society**, která spolu s ruskou ortodoxní církví, je zběhům sponso-rem, prohlásil toto: "Už po celá čtyři léta se celá ta věc táhne a to z velké části přičiněním úřadovny ministerstva zahraničí v Ottawě, která otálela s poskytnutím informací za účelem zabránit vyšetřování. Jako Kanad'an, je mi stydno." (Nejsi sám, Bobe Mykytjuku, Red.)

Podle zpráv médií jsou uprchlíci doposud

někde v ústraní, nejspíš na některé z vojenských základů v Ontariu.

Igore Kovalčuku, Nikolaji Golovine, Sergeji Busove, Vadime Plotnikove a Vladislave Naumove, buďte vítáni na svobodě!

*(Dr. AC - Tor.)

"Kdyby Pákistán přijal sovětské zběhy na dobu, co tito se budou ohlížet po zemi, která by jim poskytla politický asyl, polovina sovětských vojáků by v okamžiku složila zbraně a bylo by po válce od šesti do dvanácti měsíců." Habibullah Mayar, New York

ZAJÍMAVOSTI

Olomouc - 20. listopadu byla v Krajském vlastivědném muzeu slavnostně zahájena výstava o životě a díle skladatele Gustava Mahlera. -Proč právě "Gustav Mahler a Olomouc"? V r. 1883 uplynulo 100 let od té doby, kdy Gustav Mahler působil v olomouckém divadle (tenkrát ovšem německém) jako dirigent. Olomoucká veřejnost, především v zastoupení svého tisku, nepřijala tehdy Mahlera příliš vlídně. Výstavou splácí město svůj dluh, který bezesporu vůči Mahlerovi má, byť jeho pobyt v městě je ohraničen třemi měsíci roku 1883. V r. 1934 byla na domě, v němž po tu dobu, než odešel do Vídně, žil, odhalena pamětní deska, nu, nacisté ji krátce po okupaci nenávrtně zničili. Olomoučané s nadějí očekávají rekonstrukci domu U zlaté štiky, kde Gustav Mahler před více než sto lety bydlel. (-bh-)

Ze světa zajímavostí, tentokrát z oboru světských radovánek

Největší harém na světě, s největší kapacitou, je tzv. "Zimní" harém, který najdete v Topaki, předměstí to tureckého Istanbulu. Harém dostavěli r. 1589 a měl tehdy 400 pokojů, přesně tolik, kolik rok uplyne od té doby do našeho L.P. 1989. Roku 1909, kdy sesadili "Rudého" sultána (s Marxem nic společného. Red.) Abdula Hamida II. se počet "zaměstnanců" snížil z 1,200 na 370 odalitek a 127 eunuchů.

* * *

Nejstarším nočním klubem na světě (pro ty, co v noci nemohli spát. Překl.), v jazyce francouzsko-anglickém "boite de nuit" byl 'Le Bal des Anglais' v Rue des Anglais (v ulici Anglů), 6 Rue

de Anglais, v Paříži. Podnik byl založen v r. 1843, zavřen v r. 1960.

Největší noční klub, ptáte se? Ten mají, kdo jiní, Texasané. V Houstonu. Nad vchodem, v září žárovek, spatříte jeho jméno - Gilley's Club (dříve Shelby's). Bar byl slavnostně otevřen r. 1955 a r. 1971 byl rozšířen až k Spencerově dálnici. Kapacita: 6,000 sedících pod jedním jediným krovem a rozměry něco kolem 4 akrů. V klasičtější smyslu slova je největším toho druhu bar Mikado v Tokiu (v předměstí Akasaka). 2,000 sedadel, 1,200 "hostitelek" a před každým zahájením "podlahové sou" se zrcadly k mání kukátka. Guinnessova kniha světových rekordů, 1986

Kilometr pod zemí blíž k tajemství slunce

Naše znalosti o Slunci má podstatně rozšířit neobyklý "teleskop", který tvoří obří nádrž s 30 tunami koncentrovaného roztoku chloridu gallia. -Tento zvláštní detektor se jmenuje

GALLEX a má být uveden do provozu v roce 1990. Dá se jím měřit bezprostředně proud slunečních neutrinů. Neutriny vznikají při uvolnění energie a patří k doposud velmi málo prozkoumaným elementárním částicím. Princip nového zařízení? Ze Slunce přicházející neutriny promění některé atomy gallia v isotopy prvku germanium, který je pak možno přesně identifikovat. Pozorování neutrinové aktivity Slunce bylo doposud ztíženo kosmickým zářením. Aby se Gallex odstínil od všech rušivých jevů, bude umístěn v podzemní laboratoři 1.200 metrů pod zemským povrchem - a sice poblíž Říma. Profesor Till Kirsten z Max-Planckova institutu pro jadernou fyziku v západoněmeckém Heidelbergu, který je vedoucím tohoto mnohonárodního projektu, si od Gallexu slíbí také odpověď na doposud otevřenou otázku, zda totiž ony tajuplné neutriny mají vůbec nějakou hmotu. Každopádně věří, že nové zařízení povede k lepšímu pochopení příčin vzniku sluneční energie.

NAVŠTIVTE Plaza Restaurant

Zde si pochutnáte jak na českých, tak i amerických jídlech. Nabízíme vám importovanou vína a piva a z našeho baru cocktails všeho druhu.

Otevřeno každý den od 11 hod. dop. do 8 hod. večer.

Možnost pronajmání místnosti pro soukromé účely. Podáváme jídla do soukromých domácností. -Jídla přes ulici.

7016 W. CERMAK RD., BERWYN, IL.

Tel. 795-6555

ZDENEK KRESL

majitel

Western

National

FDIC

Bank

5801 West Cermak Road
6001 West Ogden Avenue
Cicero, Illinois 60650
Telephone 656-2000

Banking Hours

Monday	9a. m. to 3p. m.
Tuesday	9a. m. to 3p. m.
Wednesday	Closed
Thursday	9a. m. to 3p. m.
Friday	9a. m. to 6p. m.
Saturday	9a. m. to 12noon

Drive-In and Walk-Up

8a. m. to 6p. m.
8a. m. to 6p. m.
8a. m. to 3p. m.
8a. m. to 6p. m.
8a. m. to 6p. m.
8a. m. to 3p. m.

***** do Československa.

Ceny letenek od 1. listopadu do konce dubna jen 624.00 dol. do Prahy či Bratislavy, a do Vídně 545.00 dol.

Florida Escapade, Bus Tour na Floridu, 9 dní pobytu, Orlando - Epcot Center, Disney World, Sea World a jiné. Odjezd 27. února 1987. Cena 469.00 dol. včetně prvotřídního ubytování, pěti večeří, moderního autobusu a prohlídek všech atrakcí v Orlando.

V zimě za sluncem a příjemnou pohodu. Zájezdy na Havajské ostrovy, do Mexika, na Bahamas, Jamajku, Arubu a jiné Karibské ostrovy za velmi výhodné ceny.

TUZEK, oblíbený dárek vašim drahým. Vyřizujeme rychle a spolehlivě.

Na vaše pozvání vyřídíme rychle a přesně návštěvu vašich příbuzných na nejnížší ceny.

Vyžádejte si podrobné informace a ceny u

WEBER TRAVEL AGENCY

6805 W. Cermak Rd. Berwyn, Ill. 60402

Tel: 312-749-1333 nebo 242-1512

RODNA OBEC Kašparova. Bludov, byla posledním ryze českým sídlem, ležícím těsně na národnostní hranici, nedaleko průmyslového Šumperka, který tehdy byl jednou z hlavních baští germanisace na Moravě.

Jan Kašpar, otec Adolfův, měl v Bludově vedle fary pěkný zděný domek s obchodem se smíšeným zbožím, papírnictvím, dvěma zahradami a polem. Byl dvakrát ženat. První žena mu předčasně zemřela, s druhou, Terezií, dcerou rolníka z Moravičan, měl tři děti, samé syny. Adolf byl posledním, narodil se 27. prosince 1877.

Už v bludovské obecní škole projevil Adolfek sklon k malování. Z krasopisu měl jedničku, horší to bylo s počty, mluvnicí a zeměpisem...

*

Kašparovi žili z počátku ve spořádaných, i když ne v luxusních poměrech. Měli pěkný přízemní domek s podkrovní světničkou nad hlavním vchodem. Před okny měli květinovou zahrádku, v níž otec, velký milovník přírody, pěstoval vzácné druhy růží. Krámek nebyl velký. Otec Kašparův v něm prodával běžné koloniální a papírnické zboží, které mu každodenně přivážel jakýsi Jura Vařeků na trakaři až ze Šumperka. Pro drobnou místní spotřebu to celkem stačilo, větší nákupy si obstarali Bludovští v Šumperku sami. A krámek z počátku stačil i skromnému životu Kašparovy rodiny. Brzy se však dostavily první nesnáze. Kašparova matka, zachvácená vleklou jatrní chorobou, nemohla rodině ani drobnému obchodu a hospodářství věnovat náležitou péči. Pamětníci ještě před lety vzpomínali, že obvykle byla zahalena v pléd, který ji všude provázel, i do obchodu, kam ostatně vkročila jen zřídka kdy. Nemoc vyžadovala značnou péči, spojenou s drahým léčením, dobrou stravou a klidem. Není proto divu, že hospodářství pozvolna upadalo. Brzy po narození prvního, Aloise, se objevil malý dluh, který vázl na domě a po letech vzrůstal. Když pak v roce 1888 vypukl v krámě požár a zničil cenné zboží, nezbylo otci než se vyrovnat, prodat dům i s příslušenstvím a odstěhovat se s celou rodinou do Olomouce.

A tu počínají nejtěžší léta v životě Kašparovy rodiny...

*

Mezi reprodukčními závody, které se u nás koncem minulého století dopracovaly k dokonalé úrovni, objevil se v roce 1899 nový velký podnik, jehož zakladatelem byl energetický a vynálezavý zinkograf Jan Vilím. Když skončil v xylografické dílně Ferdinanda Zibikra, začal svou kariéru jako dobře honorovaný rytec velkého závodu Bongova v Berlíně, kde pobyl v letech 1881-1885. Poté si založil s xylografem Šimáněm vlastní dřevoryteckou dílnu v Praze, v níž se brzo osamostatnil. Když však poznal nebezpečnou konkurenci zinkografických závodů, rozhodl se po delším váhání opustit dřevoryteckou práci a osvojit si nové reprodukční techniky. To jej vedlo v roce 1883 až do Ameriky, kde prohlédl nejvýznamnější reprodukční závody. Z Ameriky si přivezl mnoho cenných zkušeností, které brzy uplatnil v novém velkém podniku, jež zbudoval r. 1899 pod Vyšehradem. Téhož roku se rozhodli největší pražští nakladatelé Otto Vilímek a Šimáček vytvořit jediný velký nakladatelský a tiskařský podnik, do něhož zvali jako společníka i Jana Vilíma. Ten se po delším váhání připojil, a tak vznikla dne 29. prosince 1899 česká grafická společnost "Unie". A Vilím to byl, který přesvědčil ostatní, aby ilustraci "Babičky" pověřili mladého, čtyřicetiletého Adolfa Kašpara. O 20 roků později o tom Jan Vilím napsal:

"A stalo se, že ohlížeje se po umělci, jenž by se zúčastnil malířsky při "Pražském ghettu", obrátil jsem se na mistra H. Schwaigra. Ten upozornil mne na Adolfa Kašpara, tenkrát žáka na Akademii, jehož talent a snaživost budily u mistra nejlepší naděje. Uposlechl jsem a dnes, po 20 letech, nemá nikdo větší radosti nežli já, že jsem Ad. Kašpara poznal a k velké práci, která pak u nás nastala, jej přidružil. Nabyt jsem přesvědčení, že hledaný umělec k malebnému vykrášení "Babičky" je nalezen..."

Olomoucký nakladatel Promberger byl první, kterému se s tím Kašpar svěřil, pojila je oba několikaletá spolupráce. 6. prosince 1901 napsal:

"Odpusťte, že hned bez okolků dovolím si Vás poprosit, abyste mi laskavě obvyklých 50 zl. předem zaslal. Dále bych prosil ještě o mimořádných 25 zl. Mám totiž ve vyhlídce pracovat pro Unii ilustrace k nádhernému vydání "Babičky" Boženy Němcové. Jedu tyto dny do Ratibořic a Skalice nadělat si na místě náčrtků... Vilímovo jsem nechtěl o peníze říkat... Na ilustrace k "Babičce" se velmi těším. Jen kdyby k tomu jistě došlo. Nezmiňujte se, prosím, o tom nikomu. Ještě to není docela upečené. Prozatím mám udělat Vilímovi rozvrh celé práce, jak si to představuji, mnoho-li toho bude a co to bude stát. Tak prosím, to jen mezi námi."

Adolf Kašpar, ilustrátor,

Richard Hanzlik

Malíř ADOLF KAŠPAR,
Praha.

Dávno, dávno již tomu, co jsem posledně se dívala do té milé tváře, co jsem zulíbala to bledé líce, plné vrásků, nahlížela do modrého oka, v němž se jevilo tolik dobroty a lásky; dávno tomu...

Zámek v Ratibořicích
u České Skalice, v
jehož blízkosti prožila
B. Němcová své mládí.

Odjezd babičky Novotné do Ratibořic.
(Podle dřevorytu Kvida Mánesa.)

Ilustrace Ad. Kašpara k B. Němcové „Babičce“.

BOŽENA NĚMCOVÁ

(rod. jm. Barbora Panklová;

(Podle soudobé fotografie.)

„Staré bělidlo“

v Ratibořicích,

kam položila

Bož. Němcová

obrazy svého dětství.

Kompoziční náčrt k „Babičce“. Setkání Kristly s Mílou v zámku. I. varianta. Kresba uhlím a perem, 1902.

44 Ilustrace k „Babičce“ s tímž námětem. Kresba perem

43 Kompoziční náčrt k „Babičce“. Paní Otce s pomlázkou. Kresba tužkou, 1902.

Do Babiččina údolí jel Kašpar po napsání dopisu. Už 7. prosince odesílá pohled z náchoda, v němž se zmiňuje, že "odpoledne bude kreslit zde v Náchodě a večer pojedou do Skalice, odkud bude mít už víc co psát." Měl tehdy s sebou ian malý kapesní náčrtník, do něhož si hbitě zachycoval věci, které jej vzhledem k budoucí ilustrační práci nejvíce zaujaly. Umělci šlo tehdy jen o to, obeznámit se s dějištěm budoucí práce. Kresby mají proto ráz zběžných záznamů, každá z nich je však uzavřena komposicí, každá je dokladem bohaté představy, která se o ni opírá. Tato uspornost při pořizování studií je příznačná i pro pozdější ilustrační práci Kašparovu. Nejen že dokládá nadprůměrnou představivost umělce, ona potvrzuje i jeho tvůrčí kázeň. Kašpar uměl ekonomicky hospodařit s fantasií, uměl šetřit své tvůrčí napětí. Proto se nikdy nevyplýval na studiích; kompoziční a přípravný náčrt mu sloužil jen za nutnou oporu fantasie.

Do Babiččina kraje se Kašpar vrátil ještě dvakrát. Jel tam hned v květnu příštího roku (1902), v době, kdy měla být zahájena výstava prací žáků pražské akademie. Na této cestě si naplnil další skicáře lehkými kresbami z terénu. Staré bělidlo tehdy nakreslil hned z několika stran, nakreslil si mlýn, různé studie ze Žernova, z okolí Ratibořického zámku, splavu a pod. Příčiny této cesty však nebyly jen umělecké. Když byl s přípravou souboru hotových ilustrací k "Babičce" pro výstavu akademie hotov, ujel do Ratibořic, aby se vyhnul jejímu zahájení - obával se tehdy, co jeho kresbám řekne veřejnost. Jaké překvapení ho však čekalo, když se vrátil do Prahy! Na lístku s jménem autora, který visel vedle vystavených kreseb, bylo připsáno lapidárním písmem: "Lituji, že Bož. Němcová nevidí tyto perly. Myslbek."...

"Všecko je na světě do času, milá děvečko, i na mne Pánbůh zavolá," odpověděla babička Adélce, vroucně ji k sobě přivinouc. Mlčky tak chvíli zůstaly; babička se zamyslela, děti nevěděly jak začít. Tu slyšely nad sebou šumot křídel, a když pozdvihly zraky vzhůru, viděly povětří veslovat hejno ptáků. "To jsou divoké husy," pravila babička...

Znali jsme dobře "Babičku" Boženy Němcové, četli jsme ji znova a znova - ale zdá se nám, že skvostné vydání nynější, kde umělec s tak vzácnou dokonalostí a překvapující věrností zobrazil všechny výjevy a známé postavy z "Babičky", teprve vlastně dovršilo celkový obraz svátečního i všedního ruchu, celého pestrého života, jaký B. Němcová s nedostižitelnou roztomilostí nakreslila, jako by líčení její a obrázky Kašparovy dávno patřily k sobě. Taková kniha nepotřebuje doporučení, bylo by jejím znesvěcením, doprošovat se reklamou tak zvané přízně obecnstva!..."*)

Třetí den ráno, když se pohřební průvod... ubíral okolo zámku, rozhrnula bílá ruka těžké záclony a paní kněžna se mezi nimi objevila. Jak dlouho bylo průvod vidět, tak dlouho smutný zrak její ho doprovázel, až pak záclonu spustíc a hluboce si povzdechouc, zašeptala:

"Šťastná to žena!"

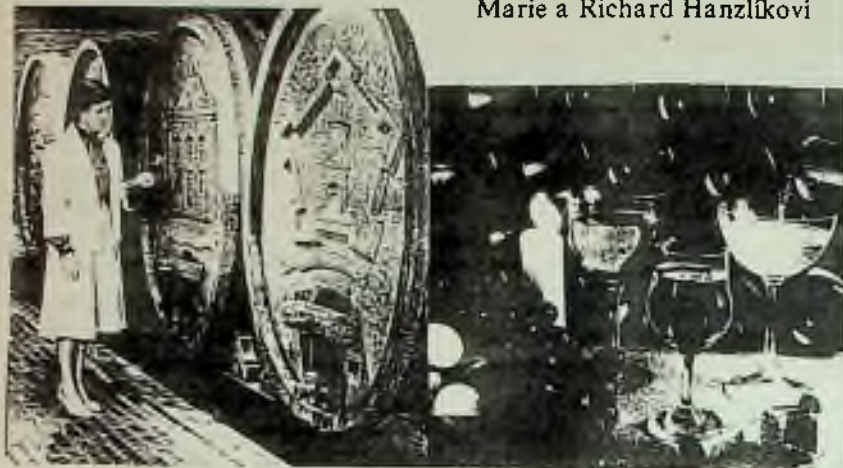
*) Dr. Čeněk Zíbrt, ředitel knihovny Národního musea ve XIV. ročníku "Českého Lidu". (1905)

Ilustrace Ad. Kašpara k B. Němcové „Babičce“.

Na zdraví, Jižní Afriko!

Navzdory panu Joe Clarkovi, „Rudému torému“, „kaviárovému“ socialistovi a t. č. kanadskému ministru zahraničí - poštěřilo se nám strávit za naší dovolené v Jižní Africe nejednu hezkou chvíli při sklence dobře chlazeného, lahodného jihoafrického vína, dokonce i přímo ve vinicích v okolí města Paarl.

Marie a Richard Hanzlíkovi

ČASOPIS ČECHŮ A SLOVÁKŮ V JIŽNÍ AFRICE
MAGAZINE FOR CZECHS AND SLOVAKS IN S.A.
TYDSEKRIJ VIE TJEGGE EN SLOWAKS IN S.A.

Odpovědný redaktor: Jitř Trojáček
Grafické úpravy: Josef Pichal
Nevydávané rukopisy se nemocují. Podpsané články
nemusí vždy vyhovovat názoru redakce.
P.O. BOX 27713
0132 SUNNYSIDE S.S.A.
☎ 012 34 36 417 • (012 424281)
Bank: 1paj: NEDBANK, Sunnyside, konto: 1656-267055

PŘEDMLUVA:

To, že se naše nová domovina stala v poslední době středem světového zájmu, je nesporné. Důvod pro to tak je, se zdá jasný jako křišťál. Jižní Afrika je předmětem denních diskuzí a ve velké většině jedna nebo druhá diskutující strana toho o předmětu diskuze ví žalostně málo. Rozhodli jsme se, že pomůžeme informovat čtenáře našeho časopisu - hlavně ty zahraniční - o Jižní Africe dnešních dnů. Jednak povšechně, a v určitých aspektech i detailněji, se zřetelem na změny k nimž již došlo, právě dochází a v blízké budoucnosti dojdí. Jsou to informace ověřené; jejich sebrání a uspořádání dalo jistou námahu, čas a práci - doufáme jen, že to nakonec ocení i čtenář místní. Vzhledem k rozsahu této práce nemá redakce jinou možnost, než ji vydávat na pokračování.

Jitř Trojáček

J I Ž N Í A F R I K A

... A CO O NÍ NENAJDETE

V ENCYKLOPEDIÍ

Víte, kde mají největší vinné sklepy na světě?

Jsou v Paarl - místě ležícím ve vinném kraji nedaleko Kapského města (Ko-operative Wijubouwers Vereniging, K.W.V.); sklepy kryjí oblast 25 akrů a mají kapacitu 36,000,000 galonů. Největší kád' na směr má kapacitu 54,880 galonů.

Guinnessova kniha svět. rekordů, 1971

J I H O A F R I C K É N E R O S T N É B O H A T S T V Í

Republika je jedním z hlavních producentů a vývozců minerálů na světě. Má - buďto sama, nebo společně se Sovětským svazem - skutečný monopol na těžbu a výrobu celé řady strategicky důležitých nerostných surovin.

Jižní Afrika je rovněž jednou ze světových velmocí co se týče důlní technologie a vybudovala si zvučnou mezinárodní reputaci jako spolehlivý obchodní partner a dodavatel.

Minerální bohatství JAR je základem ekonomického rozvoje celé jihoafrické oblasti, prosperity a blahobytu milionů lidí všech ras.

JIŽNÍ AFRIKA A SVĚTOVÝ EXPORT MINERÁLŮ

NEROST	SVOBODNÝ SVĚT	CELOSVĚTOVÉ
Pořadí	%	Pořadí %
Zlato	1 77	1 62
Vanad	1 56	1 49
Mangan, ruda	1 35	1 30
Mangan, kov	1 82	1 80
Ferronangan	2 23	2 23
Chrom, ruda	1 45	1 27
Ferrochrom	1 60	1 54
Vermikulit	1 87	1 86
Silimanit/Andalusit	1 52	1 52
Antimon, kysličník	1 48	1 40
Antimon, koncentrát	2 22	2 22
Kovy platinové skup.	2 42	3 28
Diamanty/diam. prům.	1 34	1 32
Fluorospas	2 19	4 10
Uran	Tajně	Tajně
Zirkon	2 25	2 25
Asbest	2 14	3 9
Uhlí	3 15	4 11
Titan	3 18	3 15
Železná ruda	7 3	8 3
Sířivo	6 4	7 4
Olovo	2 16	2 16
Měď	11 3	11 3
Fosfáty	11 1	12 3

Jihoafrická republika /R.S.A./ se nachází na jižním cípu afrického kontinentu a její území zabírá plochu o přibližné velikosti dvou třetin všech států Evropského hospodářského systému. Obyvatelé Jižní Afriky se mohou těšit z prosluněných dnů v počtu 200 za rok. Strategická poloha Jihoafrické republiky, mezi Západem a Východem, nabývá rok od roku většího významu a důležitosti.

Země má celkovou populaci cca 25 milionů obyvatel z nichž cca 17 milionů je černochů, mluvícíchmi devíti rozdílnými jazyky, 4,5 milionu je bělochů, 2,6 milionu barevných a 880 000 obyvatel je indického původu.

Jihoafrická ekonomie je založena na principu soukromého hospodářství a svobodného obchodování. Přestože stát financuje gigantické vývojové projekty, jako na př. ocelárny a železárny, elektrárny a vodní stavby, základy na výrobu pohonných hmot z uhlí a pod., soukromé podnikání je stále základním heslem a páteří hospodářství země.

V roce 1985 přesáhla výše domácí produkce částku 32 300 milionů randů, z čehož vlastní výroba představuje částky 7 400 mil., obchod 4 300 mil. a doly 3 500 milionu. Během 25 let se produkce zvýšila pětinašobně.

JAR těží a produkuje prakticky všechny strategicky důležité minerály a je jejich spolehlivým dodavatelem. Zřídí se dodávek jihoafrických nerostů znamená pro Západ sebezpor vysokého rizika. Ku příkladu při výrobě speciálních kovových slitin může takový sebezpor nebezpečně ohrozit výzkum vesmíru, zbrojní průmysl, výrobu automobilů a mnoho dalších odvětví hospodářství vyspělých států.

Uhlí tvoří základ výroby elektrické energie v Jižní Africe. Tepelné elektrárny produkují 20 000 MW, což je přibližně 60% veškeré energie v Africe vyrobené. Tři gigantické závody SASOL vyrábějí benzín hydrogenací uhlí, přičemž vedlejší produkty tvoří základ chemického průmyslu Jižní Afriky. Uhlí, ložiska - z velké části dosud neodkrytá - jsou přitom tak bohatá, že přes vysoký export /zejména do Japonska/, Jižní Afrika bude mít dostatek kvalitního černého uhlí v době, kdy Evropa své zásoby uhlí již dávno vyčerpá.

Vzdělání je poskytováno ve státních školách zdarma. Státní rozpočet na školství a osvětu se během posledních 4 let zvýšil o 175 %. Máme nyní více černých maturantů než bílých. Přibližně 6 milionů černochů je ve školách.

Během posledních let se podíl černochů na celostátním příjmu obyvatelstva zvýšil o 8 % z původních 22 na 30, zatímco příjem bílých za stejné období o stejné procento poklesl z původních 67 na 55 %.

V Jižní Africe je jeden lékař na 1 500 obyvatel - tedy šestkrát vyšší než je průměr jinde v Africe. Černý pacient platí nominální poplatek dva randy /80 am. centů/ za jakékoli nemocniční ošetření.

Svobodě náboženského vyznání se těší všichni obyvatelé země a je zaručena Ústavou.

Jihoafrické soudnictví - jak bylo mezinárodně uznáno - je na vysoké úrovni a je ve své výkonné moci zcela nezávislé. Mnoho těchto minerálů hraje klíčovou a nenahraditelnou roli v západní ekonomii:

- Kovy platinové skupiny - platina, paladium, rhodium, ruthenium, iridium a osmium. Jsou nenahraditelné při výrobních postupech, kde jsou požadovány katalytické vlastnosti, chemická odolnost a vysoký bod tání.
- Diamanty - nezbytné při vrtání; v práškové formě jako brusný materiál.
- Uran a uhlí - k výrobě energie
- Chrom - k výrobě nerezavějících ocelí a dalších slitin.
- Mangan - naprosto nezbytná a nenahraditelná čistící a deoxydační přísada při výrobě ocelí. JAR vlastní 95 % rudných zásob svobodného světa a 81 % celosvětových rezerv.
- Vanad - potřebný k výrobě vysoce pevných ocelových slitin a konstrukční oceli, obráběcích noží, nástrojů a nářadí, naftového a ply-

Pokrač. na str. 15

Satirické veršovanky z dnešnej doby

Dneska, drahí posluchači,
Satirky vám zveršujem.
Čo sa okolo nás deje,
trochu zanalyzujem.

Že nám zjednodušíla dane,
stále nám len sľubuju,
čo sa stane v skutočnosti,
Boh sám vie čo zmdruju.

Že inflácia je malá,
v rýchlosti chcu nahovoriť,
avšak keď to chceme veriť,
musíme oči zatvoriť.

Čo nám vraví statistika,
všetko veriť nemožeme.
Často so zdravím rozumom
samí si v tom pomôžeme.

Veda stále robí pokrok,
že vraj ľudia dlhšie žijú.
Bohužiaľ, su tiež i deti,
ktorým starí prekážajú.

Mladí myslia, že celý svet
ma im patriť na veky.
Zabudajú, že pán Boh tiež
spočítá aj ich roky.

Mnohí idu ku spovedi,
lebo sa chcu hriechov zbaviť.
Potom myslia, že su čisti,
že môžu zas nové robiť.

Keď idete k doktorovi,
vymeraný čas má pre vás.
Rýchle sa vás chce už zbaviť,
aby iného vzal po vás.

Keď čakáte na autobus,
dlho žlaďen nevidíte.
Keď trpezlivo vyčkáte
naraz vám ich sedem príde.

Keď v subway cestujete
čmáraky je pokreslený.
Zhrozíte sa, Bože drahý,
jak je New York ozdobený.

Teroristi stále vraždia.
Niekdý zavraždila i sebe.
Zbraňami ich zásobuju,
sľubuju im kľuč do neba.

Keď idete nakupovať,
kabelku si nevezmite.
Však sa vám môže prihodit',
že ju viac neuvídite.

Avšak vzdor všetkým trampotám,
žijeme v najlepšej zemi.
Nesmieme ju odsuzovať'.
Su to len tej luzy viny.

Všetci musíme byť vďační
našej krásnej Amerike.
Celý svet ju využívá,
Nemá štátie v politike.

I náš obľubený rozhlas
je tiež doležitý pre nás,
aby sme si ho udržali,
to hlavne záleží na nás.

Dakujem, drahí krajanja,
za láskavé počúvanie.
Tiež i pánu Petličkovi,
že däl čas na prednesenie.

I Vám, milá hlasateľ'ko,
veľmi pekne ďakujem.
Váš pekný hlas na programe,
vždycky ráda počujem.

Alespoň pozdrav!

Uprimne vaša
Marienka od Myjavy

Být mi tak dopráno s Ladislavem Stehlíkem
ode vsi ke vsi projít "Zamyšlenou zem"...
Poznávat tamní lid a zvyky,
obdivovat kouzlo její romantiky,
posedět na návsí prastaré dědiny ve stínu kvetoucí lípy,
či před bouří, nehledě na hodiny, zasednout v hospůdce poblíž pipy
a naslouchat mistrnému vyprávění
o jeho rodné, zamyšlené zemi.

Potom pod klenbou pestré duhy pozorovat bystré pstruhy,
oddát se pokornému rozjímání v sousedství lesů a voňavých strání,
postát na hrázi některého z rybníků,
jimiž je protkána celá ta rovina,
zahledět v dál směrem k Blaníku,
anebo opačně k pralesu Boubína...

V té zemi kdysi trocnovský zeman zavelel na pochod svým
a poděsil tehdejší Evropu, především panovačný Řím.
Dnes celá zamyšlená země žije ve zdánlivém klidu
provázena láskou svého lidu.
A není to pouze ten lid sám,
stejně i já tu zem v lásce mám.

Kamarádovi Janu Petličkovi
tam za velkou louží
upřímně věnuje.....

Praha, 28. října 1986

Abyste se nenudili

Rusák Boris dorazil úspěcha-
ně k Nebeská bráně. Přivítal ho
svatý Petr, povodil po nebi,
načež ho oslovil řka: "Můžeš,
kam ti libo, Borisi, nesmíš však
vkročit na růžové mraky." -
"Počemu?" zeptal se Boris. -
"Protože," odpověděl Petr, "rů-
žové mraky jsou jen pro ty, co v
životě vykonali něco velkého." -
"Já udělal," ohradil se Boris.
"Postavil jsem se na Kremel-
ském náměstí a spílal těm lum-
pům z Kremli. Krom toho jsem
nabádal lidi, aby revoltovali." -
"Kdy se to stalo?" zajímal se
Petr. - Boris pohlédl na hodin-
ky. "Právě před dvěma minuta-
mi." H. B. McClang

Čs. Kulturnímu středisku v New Yorku do vínku

"Tak mladý emigrante - až
zase potkáš toho pána, co tím
rozšafným, ale trochu se již
chvějícím hlasem bude opakovat,
že 'to dělat nejde', že se 'to
nedá', ukaž mu svůj růžovoučký
prostředníček..., on již bude
vědět." (Milan Zelený:
O zbabělosti exilu.
Nedělní Hlasatel z 23. 11. 1986)

"Naděje je patologická víra v
uskutečnění nemožného."

Cynik H. L. Mencken

"S Bohem je na světě všecko
možné." Dr. Fred Schwarz,

Christian Anti-Communism
Crusade.

"Přičiň se a Pán Bůh ti
požehná." Naše maminky

Kdosi řekl, že se to udělat
nedá,
On však, s úšklebkem, dodal,
Možná, že ne, že však on to
nebude.

Kdo řekne to dřív,
než sám se přesvědčí.
Tak dal se do toho a půl bylo
hotovo.

Kdyby si hlavu lámal?

Kam dojít s takovou.

Začal si zpívat, když dal se
do toho.

Že se to udělat nedá?

Vše bylo hotovo.

A pro ty z vás, kdo by se tuto
pravdu rádi naučili v originále -
a to nazpamět:

Somebody said that it
couldn't be done,
But he, with a chuckle, replied,
That maybe it couldn't, but he
would be one
Who wouldn't say so till he
tried.
So he buckled right in with a
trace of a grin.
On his face. If he worried,
he did it.
He started to sing as he tackled
the thing
That couldn't be done,
and he did it.

nového potrubí, zejména pro potřeby v arktických podmínkách.

- g/ Antimon - nezbytná složka při určitých strategických a průmyslových aplikacích jako na př.: tvrzení olova při výrobě kabelů, akumulátorů, potrubí, stříeliva a jako zpomalovač reakcí při výrobě plastických hmot.
- h/ Nikl - ke galvanickému pokovování a k výrobě nerezavějících ocelí.
- ch/ Titan - při výrobě barev a jako přísada do žáruvzdorných ocelí.
- i/ Silimanit a andalusit - jsou výchozím materiálem k výrobě vysoce kvalitního žáruvzdorného keramického zboží.
- j/ Asbest - k výrobě tepelně izolačního a chemicky odolného materiálu.
- k/ Fluorospar - jako tavidlo při výrobě oceli a hliníku, dále pak široké použití v chemickém průmyslu.
- l/ Křemen - k výrobě skla, slévarenských forem, jako tavidla v metalurgii a při čištění vody.
- m/ Vermikulit - má, vzhledem ke svým vlastnostem, rozsáhlé použití ve stavebním průmyslu jako tepelná a zvuková izolace a slouží rovněž jako surovina při výrobě lehčených betonů.

Jižní Afrika je mezi národy závislými na dodávkách minerálů známa pro svou spolehlivost, jak v termínech tak i ve kvalitě požadovaných objednávek. To jsou také hlavní důvody k jejímu úspěchu v soutěži s ostatními dodavatelskými zeměmi, jež jsou mezi kupci nechvalně známé chronickým nedodržováním sjednaných podmínek.

Důležité faktory jihoafrické spolehlivosti v tomto směru jsou:

- 1. Fakt, že většina těžby minerálů je v rukou soukromých firem, které mezi sebou soutěží a jejichž vedení takto zaručuje plynulost výroby.
- 2. Nízký výskyt stávek ve srovnání s ostatními dodavatelskými zeměmi, ku př. s Austrálií, jak se vyjádřili japonští zákazníci.
- 3. Fakt, že jihoafrické transportní služby, zajišťující rychlou a plynulou přepravu uhlí a rud z vnitrozemí k mořským přístavům, jsou pod přímoú vládní kontrolou, jakož i stupeň vysoké mechanizace při nakládání na lodě - to vše prakticky vylučuje vážnější ohrožení dodavatelských podmínek v důsledku časových ztrát.

NEROSTY A JEJICH UŽITEK PRO JIŽNÍ AFRIKU :

Důlní průmysl země přináší prosperitu a zajišťuje zaměstnání milionům lidí v JAR, jakož i v celé jihoafrické oblasti tím, že :

- i/ vytváří podmínky přímého zaměstnání pro 750 000 lidí a nepřímo pro dalších 1 875 000 zaměstnanců v ostatním průmyslu, obchodu a v odvětví služeb.
- ii/ na daních přináší státu příjem 3,4 bilionů randů, které jsou v rozpočtu země z velké části použity k zlepšení podmínek všech občanů bez rozdílu barvy pleti. /školy, zdravotnictví, výstavba domků pro černé a barevné obyvatelstvo atd./
- iii/ svým příjmem z exportu - 22,5 bilionů randů - přináší důlní průmysl užitek celé zemi, protože vytváří podmínky dovozu surovin a spotřebního zboží z ostatních států světa a podílí se tím na zvyšování životní úrovně obyvatel.

... A UŽITEK PRO CELOU JIHOAFRICKOU OBLAST ?

- +/ Jihoafrické doly poskytují zaměstnání 210 000 dělníkům a technikům ze sousedních států. Každý z nich pak představuje zajištění výživy pro dalších 5 až 6 občanů své země.
- ++/ Kapitál vyvezený zahraničními horníky ze země ve formě jejich výdělků vydatně podporuje hospodářství těchto států.
- +++/ Jižní Afrika nabízí technické služby, znalosti, potraviny a spotřební zboží sousedním státům za podmínek jinde nedosažitelných.
- ++++/ Celá řada sousedních zemí je přímo závislá na dodávkách elektrické energie z Jihoafrické republiky; energie získané spalováním uhlí v tepelných elektrárnách.

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

/Pokračování v příštím čísle: POPULACE/

J I Ř Í K A R Á S E K Z E L V O V I C

Odejdeš-li, příteli, od oltáře karmelitského Jezulátka v kostele Panny Marie Vítězné a vejleš-li zadumán do bývalé karmelitské klauzury za hlavním oltářem, upoutá tě na stěně obraz, jehož legendu vypráví italský dějepisec Giacomo Bosio podle sdělení Melchiora Bandina, velkokancléře rytířského maltéžského řádu.

Když se odvážili roku 1134 johanité výpadu z pevnosti Gibellina, byli pojednou obklíčeni od Saracénů, a tři bratři, šlechtici z Piccardie nedaleko Laonu, upadli do zajetí.

Poněvadž je pokládali Saracénové za znamenitou kořist pro jejich vznešený původ, darovali je do otroctví egyptskému sultánovi. Sultán spatřiv je a dojat jejich slícností a ušlechtilým chováním, ač byl si vědom toho, že způsobili mnohé škody svou statečností vojsku Prorokovu, umínil si, že je zachová při životě, ale s podmínkou, že se odřeknou křesťanství a podrobí se Mohamedovi. Narazil však na odpor statečných kavalírů. Odpověděli mu, že oblékli roucho svého řádu, aby pro věc Spasitelovu bojovali a třebas i život obětovali. Pohněván uvrhl je sultán do vězení, kde je nechal o hladě doufaje, že jejich odpor proti učení Prorokovu se zlomí. Ale bratři zůstali věrni Kristu. Poslal k nim tedy nejučenější mohamedánské kněze, aby je přesvědčili a připravili k odpadu. Ale ani hrozby ani lichocením nepomohly: kněží se vrátili k sultánovi s nepořízenou.

Sultán, ač pohněván, pomýšlel, aby dosáhl cíle jinou cestou. Měl dceru, princeznu Ismerii, tak krásnou, že si byl jist, že oni tři francouzští rytíři neodolají její slícnosti a že se podaří kráse ženy, co se nepodařilo učenosti kněží. Ismerie přijala ráda obtížné poslání. Měla zvědavý zájem a srdečnou touhu, zasloužit si o věc Prorokovu a vyhovětí přání otcovu.

Vstoupila do vězení k oněm třem rytířům, a jejich zjev jí učaroval. Nejlahodnějším způsobem se snažila na ně působiti, aby se odřekli Krista. Snažila se upřímně je zachrániti před ohavnou popravou. Rytíři děkovali krásné Ismerii vroucně za její laskavost a obětavost, že vstoupila k nim do vězení s touhou je zachrániti. Ale prohlašovali pevně, že jsou odhodláni pro Krista snést i nejukrutnější muka a že se ho neodřeknou, děj se co děj. Vyličili Ismerii tak krásnými slovy, s tak vroucím přesvědčením věčnou pravdu Kristova učení, že zaseli pochybnost v srdce Ismeriino, je-li učení Mohamedovo pravdou. . . Ismerie se vrátila k otci ořesena ve víře v Proroka. Ale nepříznala se k tomu toužíc zachrániti život tří tak ušlechtilých jinochů.

Sultán, ač jeho hněv vzrůstal, doufal, že bude-li Ismerie návštěvu opakovati, dojde přece na konec příznivého výsledku, a že se mladíci odřeknou Krista. Svěřil Ismerii klíč od vězení a přikázal jí, aby vstupovala do žaláře k jinochům denně, až zdolá jejich odpor.

Ismerie ráda přijala klíč. Těšila se na jitra, kdy bude moci navštívit zajatce, a noc jí byla dlouhá, jak očekávala východ slunce. Rozhovor s oněmi rytíři měl pro ni čím dále, tím větší kouzlo.

Mladíci mluvili o Kristu, ale pak také o jeho Matce. Líčili Ismerii svatou noc, v níž Panně se narodilo v jeslích Jezulátko. Vypravovali o pastýřích chvátajících holdovati Dítěti, o hvězdě, jež přivedla do Betlema tři východní mudrce s dary myrhy, kadidla a zlata. A padli na kolena a vzývali dítě, jako by se změnil egyptský žalář v betlemský chlév, a jako by Dítě leželo v jeslích.

Ismerie vyšla ze žaláře nesouc již v srdci kouzlo Jezulátka a obraz jeho matky. Celý den přemýšlela o zázraku Svaté noci a toužila mítí obraz Panny-Matky. Když druhého jitra po probdění noci vstoupila k uvězněným rytířům, prosila je, aby jí vymalovali pravou podobu Božské Matky, že jí chce poznati. Přinesla jim desku a barvy k malování potřebné. Nejstarší z rytířů jí to slíbil, ale druzí dva po odchodu princezny byli pojati bázní. Je možno, vymalovati Božskou Matku tak, aby její podoba uchvátí princeznu? Ne-li lidská ruka slabá, aby zázrak Ráje, vzácnější nad všechno zlato a drahé kameny, vyjádřila pozemskou hmotou, dřevem a barvami?

Klesli všichni tři na kolena a až do noci se modlili, aby Bůh je nezahanbil a Ismerii aby bylo dopřáno poznati pravou podobu Panny Marie. Pak znavení usnuli a měli společný sen: jasná záře nebes osvětlila tmavé vězení a silná

vůně jako kadidla naplnila ztuchlý vzduch sklepení. A v zlatém paprsku, v proudu vůně snášeli andělé s nebe obraz, a s výšin zazníval chorál mariánský na oslavu Zázraku.

Bratři se probudili, sen zmizel — ale v koutku vězení svítilo živé zlato, a v něm se vznášel malý obraz nejsvětější Panny takové nadpozemské krásy, že bratři vždy znova a znova nad ním žasli a znova a znova se mu kořili.

Když za jitra vstoupila Ismerie do žaláře, byla oslněna září. Ale neviděla hned obraz, jenž byl nerozměrný. Když bratři ustoupili v pozadí, a Ismerie se blížila ke zdroji zázračného světla, na jednou spatřila podobu Panny. Byla tak uchválena obrazem, že nemohla hlas ze sebe vydati a klesla na kolena. Když se vzpamatovala, ptala se, který z kavalírů je tak úžasný umělec, že stvořil takové dílo. Bratři jí vyprávěli o svém snu a že se snesl obraz přímo s nebes. Ukázali jí, že deska a barvy, jež přinesla, zůstaly nedotčeny. Ismerie žasnouc nad takovým tajuplným zázrakem uvěřila v Krista a zatoužila, aby byla pokřtěna.

Odesla obrázek k sobě, aby jej uctívala, zahálila jej v nejvzácnější zlatem tkané závoje a uložila v skřínce z růžového dřeva. Každé noci vyjímala obraz ze schránky a uctívala jej nejvroucnějšími modlitbami.

A na jednou Matka Boží k ní promluvila: Bud' statečná, Ismerie! Je vyslyšena tvá modlitba, Jezulátko tě zvolilo za svou družku, vysvobodí ty tři zajaté křesťany ze žaláře — pak nastup s nimi cestu do Francie a dej se tam pokřtiti, a až odejdeš ze života, budeš s námi na věky v nebi pobývat, šťastná budeš zpívat se svatými a světicemi chorál lásky a díky. Kdo věří v Boha a miluje ho, pro toho ze všech ran života přýští jako z kůry stromu pryskyřice, a v nebi se hojí všechny rány, které jsme utrpěli zde na zemi.

Svatá Panna odhalila Ismerii své sedmkrát probodené Srdce — a Ismerie pochopila, že cesta k Bohu nevede sadem růží, ale strnou stezkou nad propastmi, na níž krvácející bosé nohy. Odhodlaně se rozhodla, že opustí palác otcův, osvobodí rytíře a s nimi odejde do neznámých končin.

O půlnoci vzala klíč a schránku s obrazem — a otevřela vězení zajatcům. Putovali, aniž je kdo zadržoval — až únavou klesali, a když přišla noc, usedli pod keř všichni čtyři a usnuli. . .

Ale když se probudili, krajina kolem nich byla jiná. Rytíři ji poznali: byli ve své otcině Piccardii nedaleko městečka Liesse, za spánku je přenesla zázračně Panna i s Ismerií do bezpečných končin. Byli blízko rodného hradu, kde je s radostí uvítali rodiče plní vděčnosti k Ismerii, jež osvobodila jejich zajaté syny.

Ismerie byla pokřtěna od biskupa Laonského a zázračnému obrázku vybudována svatyně v městečku Liesse, ne méně slavná než kostel loretánský ve Vlaších. A událo se tam mnoho zázraků, mnoho srdcí bylo obráceno a mnoho neduhů vhojeno, mnohým se tam ukázal, když zřeli do nejista a strachovali se bouře — veliký, pevný, mlčící Lodivod a uvedl je v bezpečný přístav. A tehdy také Svatá Panna jako světlo v majáku rozsvítila svůj obrázek a ukázala lidem, kde je spása, v Božském Jezulátku.

V JEDNOM SPOLEČENSTVÍ

Denní SEZNAM SVATÝCH

MÍSTO ÚVODNÍCH SLOV

Svatí. Dovolte mi, abych se pozastavil u tohoto slova: svatí. Zapomeňte na lidi a vzpomeňte jen na člověka. Vzpomeňte sami na sebe. Nahlédněte do vlastní propasti. Zamyslete se nad tím, co se musí přihodit, aby se člověk stal svatým. A přece se to stalo. Kdyby se to bylo stalo jen jednou, pak by to bylo snad snadno upoutalo pozornost; přihodilo se to však často. Jak je možno najít pro to slova? Dá se říci, že se světci je to jako s hvězdami: assiduitate viluerunt — trváním zevšeňeli. Jeden z velkých omylů světa je představa, že světci jsou bytostí žijící zcela mimo lidstvo, voskové figury všechny vyšlé ze stejné formy. Především proti tomuto omylu jsem se rozhodl bojovat.

Nadpřirozený svět, stejně tak jako svět viditelný, obsahuje v různosti jednotu a slovo universum — vesmír má především tento smysl.

Vyvolení Boží se vzájemně liší nadáním, schopnostmi, povoláním. Mají různé dary a různé milosti. A přece u samého počátku všeho toho, čím se od sebe liší, stojí neviditelná příbuznost. Všichni na sobě nesou stejnou pečeť: pečeť téhož Boha. Jejich životy tak podivuhodně odlišné tlumočí v nejrůznějších jazycích stejné učení. Ve své různosti si nikdy neprotiřečí. Všichni jsou vázání na dějiny, vnoření do jejich nesčetných zápletek. A přece ryznost učení, jež nesou, zůstává zcela netknutá.

Jednou z vlastností katolické církve je její nepřemožitelný klid. Klid, který však není chlad. Miluje lidi, ale jejich slabostmi se svést nedá. Slaví nepřemožitelnou slávu toho, který je Milovníkem pokoje, slaví ji zpěvem. Horstva země mohou padat jedna na druhá, ale připadá-li svátek nějaké pasačky, třeba svatě Germány, bude slavit pasačku s neměnným klidem, který čerpá z Věčnosti. Ať si kolem ní sebevíc hlučí národy a králové, ona nezapomíná ani na jednoho ze svých chudých, ze svých zebřáků, ze svých mučedníků. Nebojí se moci věků ani síly hromu. Probíhá staletími, aby slavila nesmrtelnou slávu života nějaké neznámé dívky, mrtvé už víc než tisíc let.

Nadarmo se hrouť svět. Církev počítá své dny podle svých svátků. Nikdy nezapomene ani na jednoho ze svých starců, ani na jedno ze svých dětí, ani na jednu ze svých panen, ani na jednoho ze svých poustevníků. Nic ji nemůže vyděsit, nic nemůže uspat její nepřekonatelnou paměť.

Ernest Hello

1. ledna

Slavnost Panny Marie Matky Boží

V novém všeobecném kalendáři — a to již od prvního dne v roce, jsou některé svátky zasvěceny Panně Marii, o které II. Vat. koncil zdůraznil, že je nerozlučně spojena se spasitelným dílem svého Syna.

Vánoční tajemství právem upoutalo naši zbožnou pozornost na Jezulátko a Panna Maria se ocitla jaksí ve stínu. Proto ji chce dnes církev oslavit jako vznešenou spoluvykupitelku. Jako Matka Boží byla Panna Maria uctívána již od dávných dob. V římském breviáři dosud nalezneme modlitby, antifony a responsoria k počtí jejího božského mateřství.

Ve starém kalendáři připadal na 1. leden svátek Obřezání Páně. V Lukášově evangeliu o tom čteme: "Když byl chlapec za osm dní obřezán, bylo mu dáno jméno Ježíš."

Toto jméno však dostal již od anděla při zvěstování. Obřezání naproti tomu znázorňovalo, že i Spasitel bude poslouchat přikázání mojišského zákona.

To vše ale ustupuje do pozadí před velkým a útěchu přinášejícím tajemstvím Mariina božského mateřství a před její zářivou osobou. Matkou Boží ji prohlásila sama církev. V této souvislosti nám přicházejí na mysl nádherné Dantovy verše:

Panno a matko, dcero svého Syna,
pokorná a vznešená nad všechno stvoření,
v níž utkvěl věčný Boží úrdek,
tys ta, jež povznesla lidskou přirozenost
do té míry, že ani její Tvůrce
ji nepohrdl a vzal ji na sebe.

V pozadí této mariánské slavnosti však můžeme rozpoznat, jakoby v protisvětle a ve filigránu, i postavy světců, jejichž památka připadá na tento den a kteří jsou uctíváni jen v některých oblastech. Jsou to postavy mučedníků, jako např. sv. Telemach, jsou to světci ze slavné řady biskupů, z nichž dnes uvedeme dva, totiž sv. Fulgencia, patrona sardinského hlavního města Cagliari a Felixe, biskupa francouzského města Bourges. Patří sem však i mníši a opati, z nichž dnes vzpomínáme sv. Eugenda Condatského, Klára ze Saint-Ferréol, Viléma z Orty a Odilona z Cluny.

Po prvním tisíciletí k nim přistupují poustevníci a řeholníci, z nichž má dnes svátek Ugolin Gualdský. Za protireformace se k nim připojují i velící preláti, mezi kterými je 1. ledna vzpomínán svatý kardinál Josef Maria Tomasi, vévoda z Palmy a kníže z Lampedusy. Konečně v minulém století se přidružují i zástupci světského kléru, svatí faráři a biskupové s příkladným životem, jako např. dnes v kalendáři uváděný Vincenc Maria Strambi z italského města Civitavecchia.

Všichni z nich dosáhli svatosti, všichni zaslужili, abychom je uctívali a vzývali, všichni ale jsou jakoby zastíněni velkou září Panny Marie a tato zář v nich jistě nevzbuzuje žárlivost.

Všichni tito světci patří k nebeskému dvoru a Panna Maria, jejíž svátek dnes slavíme, je v něm matkou a královnou.

P pokrač. ve středu

Z Beranovy obhajoby

Pokračování z minulého neděle

Martin Hrabík

Beran v.s. Frank

(Výtah z Beranových odpovědí na dotazy vznesené Frankem v době Beranova
vůzení nacisty.) Historicus (R. Kopecký) Modrá revue č. 7-8. (43-44) r. IV. Květen-
červen 1958.

Lidový deník

Beranovy redakční pokyny v Protektorátě
(Ukázka z archivu F. Cernovského)

Problémy ústřední vlády

Další tíživý problém byli uprchlíci z pohraničních krajů. Nikdo přesně nevěděl, kolik jich vlastně je. Odhad kolísal mezi 170.000 a 128.000 osob, z čehož asi 116.000 bylo Čechů a 12.000 demokratických československých Němců, hlavně německých sociálních demokratů. Podle náboženství bylo mezi těmito uprchlíky asi 15.000 židů. Uprchlíků denně přibývalo, ač ministr vnitra dal zavřít naše hranice.

Snahy Beranovy vlády o lepší poměr
Slovensko-Český

Ministerský předseda Beran od nastoupení svého úřadu zdůrazňoval, že nejdůležitějším vnitropolitickým úkolem vlády je zlepšit poměr mezi Čechy a Slováků, a přál si, aby dohody mezi ústřední a slovenskou vládou, uzavřené v duchu nového federativního uspořádání republiky, vedly k přátelským vztahům mezi oběma národy. Beran se netajil, že to nebude lehké, a stále připomínal, že musíme mít velkou trpělivost. Přitom šel v každém směru dobrým příkladem napřed.

Museli jsme také počítat s tím, že paměť lidská je krátká, že v politice neplatí vděčnost a že bude zapomenuto, že po osvobození Slováků z maďarského panství usazování Čechů na Slovensku bylo nutností a požehnáním pro zemi a její lid.

Na druhé straně bylo nutno si přiznat, že se na Slovensku staly chyby. Češi neměli zabírat slovenská místa v době, kdy už byl dostatek slovenské inteligence.

Vedoucí l'udácká klika vítala každou takovou příležitost, aby mohla otravovat slovensko-český poměr. Způsob, jakým se na Slovensku psalo o Čechích a jak se s Čechy jednalo, byl plný žluči. L'udácké listy namlouvaly mladé slovenské generaci, že Češi na Slovensku dvacet let nedělali nic jiného, než rabovali. Toto psaní l'udáky usměrňovaného slovenského tisku, řízeného Šaňo Machem, bylo nespravedlivé, i když se spočetly všechny české hříchy.

Denně docházely zprávy o křivdách páchaných Hlinkovo gardou na Čechích. To nejenom od postižených, ale i od loyálních Slováků. Ministr Kalfus velkoryse navrhl odvolání 9.000 českých úředníků a uvolnění kvoty pro 4.000 slovenských důstojníků. Minister-ská rada návrh schválila, doktor Tiso jej přijal, ale nedodržel tuto dohodu ani týden.

Feierabend:

"V prosinci jsem se dozvěděl od Eliáše, že podle zpráv vojenských zpravodajů radikálové v l'udové straně vyjednávají s nacistickými emisary o odtržení Slovenska od republiky. To jen posílilo moje podezření, že

Tisovi nejde o získání výhod pro Slováků, nýbrž o otrávení poměrů mezi oběma národy a vysvětlovalo, proč l'udáci dělají vše, aby se vytvořil dobrý poměr mezi nimi a nacisty a špatný poměr mezi Čechy a Slováků.

Ministerský předseda Beran trval však stále na tom, že musíme učinit vše, abychom po dobrém odvrátili Tisu od nynější politiky, a prezident dr. Hácha byl stejného názoru. Hácha po poradě s Beranem se rozhodl, že pojedí o vánocích na Slovensko, aby se ukázal Slovákům a projednal s Tisem všechny choulostivé otázky. Návrh byl přijat."

Další rozhovor s Eliášem:

"Eliáš poznamenal, že podle zpráv, které dostal, se l'udáci mylí, jestliže se domnívají, že mají Slovensko v ruce. Lid prý není s jejich panováním spokojen, ač s kazatelen svou vládu líčí jako nejlepší, a rád by se zbavil těch, kteří připravují odtržení Slovenska od republiky. Praha může, končil Eliáš, loyální Slováků podepřít, poněvadž má na Slovensku vojsko. Doporučil odvolání generála Prchaly."

"Když jsem se otázel, zda mluvil o tom s Beranem, Eliáš řekl, že naznačil Beranovi, jak se dívá na řešení slovenské situace, ale že Beran mu dal jasně najevo, že chce jednat s Tisem po dobrém a nechce klást žádné ultimativní požadavky. Na mou otázku, proč pokládá generála Prchalu za nespolehlivého, Eliáš odpověděl, že Prchala je politický generál, u něhož politické sympatie jsou silnější než rozkaz představených, a že nenávidí Beneše a sympatizuje s Tisem. Eliáš mne žádal o pomoc u Berana a poznamenal, že sám promluví s Havelkou, který má rozhodující vliv na Háchu.

O tomto rozhovoru s Eliášem jsem mnoho přemýšlel a vyšetřoval u svých slovenských přátel - aniž bych jim cokoli řekl o mém rozhovoru s Eliášem -, zda l'udáci budou i na základě jednání s Čechy ochotni přistoupit na takové podmínky, které by zajišťovaly dobrý poměr obou národů a hájení Česko-Slovenské republiky. Ani jeden z tázaných se nevyslovil jasně, ale všichni se klonili k pesimismu. Nabyt jsem dojmu, že Eliášovy informace jsou správné, a mluvil jsem s Beranem.

Beran byl informován o situaci na Slovensku a věděl, že se vyvíjí velmi neuspokojivě, ale odmítl násilné řešení. Řekl, že Eliáš jako voják by nejraději všechno rozsekal, že však on jako demokratický politik musí jednat. Beran podotkl, že také prezident Hácha doporučuje smírnou cestu a nepřeje si jako nový prezident začínat s násilím. Hácha je přesvědčen, že jeho cesta na Slovensko a jeho hovory s l'udáckými politiky přinesou změnu, a proto Beran radil k trpělivosti. Beranův postoj určil moje chování."

Cesta k usmíření

Presidentův zvláštní vlak vyjel z Prahy do Tater 26. prosince 1938. V poslední chvíli se roznemohli Kalfus a Havelka. Byli tudíž nahrazeni Feierabendem a Krejčím. Za Kolínem zavolał Hácha oba k sobě a informoval je o svých úmyslech při jednání se Slováků: "Učelem jeho cesty je dostat od Tisa slovo a záruky, že

přestanou námluvy l'udáku s nacisty, směřující k postupnému osamostatnění Slovenska; také je nutno přičinit se, aby se poměr mezi Čechy a Slováků zlepšil. President řekl, že na Slovensku budeme mít k němu volný přístup, a žádal nás, abychom ho upozornili na vše, co bude moci jeho úkol usnadnit, a také na to, co by podle našeho názoru mohlo jednání se Slováků ztížit. Já jsem dostal směrnicí, abych pozorně a se zájmem vyslechl všechna slovenská přání ve věcech finančních, ale nic nezávazně nesliboval, dokud nedostanu od presidenta pokyn. Hácha si přál, aby všechna jednání byla vedena v tom nejpřátelštějším duchu, jak se patří na jednání mezi bratry, i když jsou snad povadění. Dodal, že v hospodářských věcech je ochoten ke koncesím, když politická jednání dobře dopadnou. "Jedu na Slovensko s tou nejlepší vůlí", prezident končil, a "jsem přesvědčen, že Tiso jako katolický kněz bude jednat ve stejném duchu a stejně upřímně jako já" (10)

V Púchově nad Váhom na peroně stála Hlinkova garda v černých uniformách a s ní mnoho slovenských hodnostářů. Sotva vlak zastavil, hudba zahrála "Hej Slováci" a zástup spustil "Kdo za pravdu horí". Byli jsme zaraženi, že se nehrála československá hymna. Do vlaku přistoupili ministři Karol Sidor a dr. Ferdinand Ďurčanský, paní Ďurčanská, šéf bezpečnostní služby, a Petr Pridavok, šéf tiskové služby.

V Žilině bylo oficiální uvítání. President byl pozdraven československou státní hymnou a uvítán slovenskou vládou s předsedou dr. Tisem v čele. Ministři Matúš, Pavel Teplanský a dr. Miloš Vančo se připojili k Sidorovi a Ďurčanskému. Vedle vlády byla celá řada slovenských hodnostářů, mezi nimi Alexander Mach, šéf propagandy a generál Lev Prchala, zemský velitel v Bratislavě.

V Ružomberku Hácha navštívil Hlinkův hrob podle stanoveného programu. Při později podávané večeři, Tiso pronesl přípitek:

"Řekl, že stejně jako v Popradě nutno přehodit výhybku, abychom se dostali do Tatranské Lomnice, také v politice nutno přehodit 'veksl', abychom dosáhli dorozumění. To byla povzbuzující slova, která rozproudila dobrou náladu."

Z jednání:

Pokrač. příště

Český národní hřbitov v Chicagu

Již přes 100 let dobře slouží potřebám československé lajčanské veřejnosti v Chicagu a okolí.
Pohřbívání do země, žehem a do krypt MASA-
RYKOVA MAUZOLEA s láidly Dr. Ed. Beneše a
Gen. M. R. Štefánika.
Obstaráme letní i zimní zdobené hrobů, jakož i
bronzové náhrobní tabulky, kamenné pomníky a
ostatní potřeby a služby spojené s úřbou.
Tel.: 788-8442, 539-8442
5255 No. Pulaski Rd.
Chicago, IL 60630
Poslouchajte náš rádiový program každou neděli
v 9 hodin ráno na WKDC 1530.

LINN COUNTY
ABSTRACT CO.

Držíme správné záznamy
a popisy všech majetků
v okrese Linn.
Obstaráváme zaručené
výtahy z knih.

Úřadovna:

312 FIRST STREET
Jihovýchodně
CEDAR RAPIDS, IOWA

Telefon EM 5-1478

BROSH CHAPEL

"Instituce věnovaná službě veřejnosti"

UMĚLE CHLAZENÁ

VARHANY

1028 3rd Street SE, Cedar Rapids, Iowa Telefon EM 2-8837

SLOUŽÍ ČESKÉMU OKOLÍ
V RIVERSIDE A NORTH RIVERSIDE
OD ROKU 1948

Kuřátko - pohřební ústav

TEL: 447-2500

KENNETH KURATKO - DONALD KURATKO
25th DES PLAINES AVE.
NORTH RIVERSIDE, ILL. 60546

WOODLAWN CEMETERY
Mausoleum - Crematory

SERVING THE COMMUNITY

FOR OVER 70 YEARS

7600 West Cermak Road
Forest Park, Illinois 60130
442 - 8500

Čtete toto

29. prosince 1888 se narodil v Plzni kardinál Josef BERAN, jistě po sv. Vojtěchovi největší nástupce na trůně pražských biskupů.

V roce 1966 byl mezi námi v Novém světě a dějiny již nyní jej označují za nejčelnějšího vězně komunistické internace. Prožil 17 let v komunistických žalářích...

Z iniciativy Čechoslováků - sorry Ukrajinců a za podpory "Železné Lady" z torontského Sunu Judi McLeod (The Saturday Sun, Dec. 6, 1986, HORROR - Afghan tots mutilated) byla zorganizována sbírka na afgánské děti zmrzačené sovětskými "dětskými" minami a zraněné při leteckých náletech v Afghanistánu. "Během ukrajinského hladomoru svět spal," prohlásil Bob Mykytiuk, president organizace Canadian Ukrainian Immigrant Aid Society, "dnes doufáme a modlíme se, aby lidé dobré vůle nezapomněli na děti tohoto druhého masového ničení."

Organizace se postarala o to, že alespoň deset raněných afgánských dětí bude do konce ledna přijato v torontské nemocnici pro nemocné děti v University Avenue k léčbě. Jde vesměs o umělé údy, operace, popáleniny v obličeji a jiná zranění.

Na rozdíl od pozornosti, jež věnují média Mezinárodnímu roku míru, jejímž výsledkem jsou dary věnované torontskou radnicí velkými tisíci dolarů komunistickým skupinám - Afghánistán je zemí, v níž vše, kromě sovětské tyranie, je neznámým pojmem.

Pokud jde o sovětskou mírovou iniciativu, viz připojený snímek, pořízený nedávno organizací The Afghanistan Medical Relief (AMRO).

Dary by měly být poslány na adresu: The Ukrainian Professional and Business Club of Toronto, 620 Spadina Ave., Toronto, Ont., Canada M5S 2H4. Šeky splatné "to Canadian Ukrainian Immigrant Aid, Afghan Child Project". Potvrzení pro daňové účely bude zasláno obratem.

-DrAC-

(Možná, že právě těmto darům pana starosty (Eggletona) a jeho komplicům lze přičíst uskutečnění stavby á la Berlín na afghánsko-pákistánské hranici, se kterou se právě začalo. Účel je zabránit v útěku těm, kteří se snaží zachránit holé životy.)

1979 25. PROSINCE 1986

Bolestnou vzpomínku přináší nám dnešní den, neboť je tomu již sedm let, co se s námi rozloučila naše drazemilovaná maminka a babička

MARIE B SOLTA

A NYNÍ DRÍME SVŮJ VĚČNÝ SEN V MAUZOLEU NA HRBITOVÉ WOODLAWN

Odešlaš maminko neznámo kam
vzpomínka na Tebe zůstane nám.
Vzpomínka krásná maminko milá,
ty že jsi pro nás vždycky jen žila.

Něžnou vzpomínku věnují:

ELAINE a DAVID HANCOCK, dívky;
ALENKA a ELUŠKA - vnoučky.

PODĚKOVÁNÍ

K úmrtí mého manžela

FRANTIŠKA FROŇKA

dostalo se mi tolik pisemných projevů soustrastí,
že mi nebylo možno poděkovat všem jednotlivě.

Používám tedy této cesty, abych poděkovala všem,
kdož takto projevil účast v mém bohu
a uctili tak jeho památku.

EVA FROŇKOVÁ

1981 1. LEDNA 1987

VZPOMÍNKA

Přesmutné vzpomínky přináší nám dnešní den, neboť je tomu právě 6 roků,
co se k věčnému odpočinku odebrala naše drazemilovaná manželka,
maminka a babička

Betty Hruška

A NYNÍ VĚČNÝM SPÁNKEM ODPOČÍVÁ V MAUZOLEU NA HRBITOVÉ KRÁLOVNY NEBES

Proč rozloučení tolik bolí,
když odchází ten, co nás měl
tolik rád, jen vzpomínky na
ní zůstávají a zbývá nám jen si
zaplákat.

Jen jedno srdce jsme na světě měli,
jež dovedlo nás všude všechny milovat.
Kdybychom láskou vzbudit je chtěli,
neozve se nám vícekrát.
Utichlo - zmiklo - šlo již spát!

Něžnou vzpomínku věnují:
BOB HRUŠKA, manžel;

LORRAINE (FRANK) DE BARTOLO, dcera;
GEORGE (JANET) HRUŠKA,
LEONARD (RUTH) HRUŠKA - synové;

RONALD, DIANA, ADRIENNE, DONNA, NANCY - vnoučata.

SPOMIENKA NA DRAHÉ RODIČIA A BRATA

1959

1986.

1948

1986

Pavel
Dinžik

zomrel 31. decembra 1959

Katerina
Dinžik

zomrela 12. marca 1948

Paul Dinžik

BRAT - zomrel 12. decembra 1964

ktorí drímajú svoj večný sen na Českom národnom cintorine
Nejdražší čo sme mali, osud neúprosny vzal,
zbyli nám le hroby a nás nekonečný žiaľ.

K ucteniu večnej pamiatky venujúc:

Syn STEFAN DINŽIK; dcery ANNA OCHODNICKY s manželom a s dcerou s manželom, a KATHERINA DROZDEK s manželom a dieťkami.

Starší Lida Přistupová, roz. Kvasničková narozena 1899 a zemřela 1986

Ve čtvrtek odpoledne zvonil telefon u mne na farmě v Uxbridge, Ont. Když se ohlásili br. Miro Přistupa, hodlo mne u srdce a hlavou proletěla myšlenka, že jde o jeho maminku. Když řekl, že zemřela, bylo mi chvíli velmi úzko. Vyslovil přání, abych přijel do Toronta a řekl několik slov na pohřbu. Tuto nejen smutnou, ale i zodpovědnou úlohu se pokusím teď splnit. Smutnou, neboť jeho maminku jsem měl velmi rád a zodpovědnou, nakolik patřila a vždy se bude řadit mezi významné osobnosti čsl. Toronta.

Ted' bych mohl téměř doslova opakovat, co jsem řekl na pohřbu jejího manžela. Br. Gustav Přistupa a jeho manželka Lida, roz. Kvasničková, stáli u kolébky společenského života v Torontu před nějakými šedesáti lety a co víc, byli tou subjektivní silou, která ji dovedla rozhoupat. Od nich vyšla iniciativa k založení nejen "Sokola", ale i doplňovací školy a též nejedné akce na podporu nezaměstnaných krajanů.

V tragických dnech Mnichova čsl. Kanada měla již svoji "Vlastičku" a s její pomocí se rozvinulo rozsáhlé válečné úsilí v rámci II. odboje. Nemalou zásluhou br. Přistupy. Říkával, vedle "Londýna" musíme pamatovat i na své kanadské spolkové potřeby - bylo otevření Masarykova domu v Torontu a "Masaryktown" ve Scarborough u Toronta. Krásná smrková alej od brány až k pomníku bude vždy připomínat ses. Přistupovou. Proč? Ona ji tam vlastnoručně zasadila.

Ses. Přistupovou a její rodinu jsem poznal už o Vánocích 1929. Můj vlak z New Yorku do Toronta přjel v neděli, když čsl. honorární konsulát, kde jsem měl nastoupit, nebyl otevřen a jiné adresy jsem neměl. Slováci, kteří tehdy tvořili naprostou většinu mezi čsl. přistěhovanci, mne odkázali na Matuše Pavlíka. Ten mi prozradil, že tu hrstku torontských Čechů vede Gustav Přistupa a jeho manželka. Z historicko-společenského hlediska si jejich rodina tu svou vůdčí pozici udržela na dlouhá léta. Když rodiče odešli na odpočinek na Floridu nastoupili děti. Mladší Miro byl po léta předsedou Masarykova domu. Za války se oba dobrovolně přihlásili do leteckva a starší Gustík byl sestřelen a jen zázrakem nepřišel o život. Matka s dekou pomáhali krajně obětavě na domácí frontě.

Tak jako velká většina předválečných čs. vystěhovalců, i oni dovedli podříditi všechno ostatní vyššímu zájmu, kterým byla Republika T. G. Masaryka.

Vztah ses. Přistupové ke mne byl tak přátelský, že často jsem měl pocit, že patřím k rodině. Naposledy to bylo loni v listopadu a letos na jaře, když jsem ji navštívil na Floridě. Nikdy jsem od ní neodešel bez kávy a nějakého toho koláče. Říkávala, že to je za tu krabici čokolády, co jsem prý přinesl dětem, když ne takové zbytečnosti nebylo peněz.

K projevu hluboce procitěné soustrasti všem členům rodiny si dovoluji dodat, že naši sestru Přistupovou jsem měl velmi rád a jako všichni ostatní i já budu na ni vděčně vzpomínat.

Poznámka redakce: C. M. znamená "ORDER OF CANADA. MEMBER."

1980 27. PROSINCE 1986

VZPOMÍNKA

Smutné vzpomínky přináší nám dnešní den, neboť je tomu již 6 roků, co nás navždy opustila naše drahá maminka, sestra, švagrová a babička

DÁŠA KULHÁNKOVÁ

Spí sladce - naše nejdražší
a klid budiž Ti odměnou.
ať nás musí jenová -
těšíme se na shledanou.

Něžnou vzpomínku věnuje:
JOSEPH a ERMA JANEČKOVÍ, bratr a švagrová jménem
celého příbuzenstva.

Oznámení úmrtí

Oznamují svým přátelům a známým smutnou zprávu,
že zemřel můj drahý manžel a švagr, pan

LEOPOLD RYŠAVÝ

obydlí Berwyn, Ill.

Zaopatřen svátostmi v pátek dne 26. prosince 1986 ráno ve věku 81 roků.
Narozen byl ve Vidni, Rakousko a v této zemi žil 26 let.

Pohřeb drahého zesnulého bude v pondělí 29. prosince 1986
v 9 hod. ráno z kaple pohřebního ústavu Švec a synové,
6227 W. Cermak Rd., Berwyn, do chrámu Páně Sv. Odlo.
Mše svatá v 9:30 ráno do rodinné krypty.

Zanechává zde:

Josephine Ryšavý, manželka;
Charles Šimánek, švagr a ostatní přátelé.

Další informace sdělí pohřební ústav - tel. 484-2050 neb 242-2027.

Nejsrdečnější přání šťastného nového roku

1987

VŠEM ZÁKAZNÍKŮM,

PRÁTELŮM A PŘÍZNIVCŮM

PŘEJE

CERMAK'S Home for funerals

5844 W. CERMAK RD.
CICERO, IL. 60650

Pres 100 roků důstojné služby
Helen Cermak-Sedlacek
proprietor
Tel. 652-0243

1985

1. ledna

1987

VZPOMÍNKA

Se smutkem v srdci vzpomínáme tyto dny, neboť tomu budou již dva
roky, co zemřel můj drahý manžel, tatínek, bratr a dědeček, pan

Jan BINDER

který spí svůj věčný sen na hřbitově Woodlawn.

Vzpomínáme na Tebe, drahý ve dne v noci,
že jsme Ti ve Tvém utrpení nemohli pomoci.
Vzpomínáme na Tvé dobré, zlaté srdce.
jež nám schází a není mezi námi více.

Kdo jste ho znali, vzpomeňte s námi.

NĚŽNOU VZPOMÍNKU VĚNUJE:
manželka s rodinou

1981

28. prosinec

1987

Vzpomínka na drazemilovanou manželku, mamičku,
babičku a prababičku.

Mařenku Hornou

NEUPLYNE DEN, ABYCHOM
S LÁSKOU NEVZPOMĚLI.

Jaroslav Horný - manžel
Jaruška a Olinka - dcery
7 vnoučat, 6 pravnoučat a zet'

OBRAZY Z DĚJIN NÁRODA ČESKÉHO

VLADISLAV VANČURA

VĚRNÁ VYPRÁVOVÁNÍ

O ŽIVOTĚ, SKUTCÍCH VÁLEČNÝCH

I DUCHU VZDĚLANOSTI

Pokrač. z minulé neděle

RYTÍŘ

Ten stařeček nosil nadarmo meč. Nadarmo se kdysi přepásal křížáckou zbraní, nadarmo zestárl ve cti a v držení hradů.

Po velmoži prvému mluvil druhý a třetí a všichni jako nějaký ohaří, kteří ztratili stopu, klíčkovali kolem králova křivdění. Již měli na jazyku pravé slovo, již již přecházely jejich rty v postavení králova slavného jména, ale strach a planost jim shtly dech. Tak — ctnostní jako prostopášnice, jež se v myšlenkách oddává neřesti a jež se z bázně před holí svého manžela přidržuje navenek čistoty — vrhali uděšený pohled na bratrance, kteří se s nimi nepohodli a kteří by si mohli zapamatovat, že urážejí krále Přemysla. Jejich zrak se smekal s jednoho na druhého a byl pln nedůvěry. Jiskřil, pohasínal, rozněcoval se, svítil jako palčivý stud. Když se dosyta vymluvili, vstal Záviše a řekl hlasem, který bývá v obyčejí při rozkazech podkonímu:

„Dva roky slyším, že vás král ochuzuje, dva roky naslouchám vašim nářkům. Slibovali jste Přemyslovi pomstu. Chcete, aby byl stažen. Každý z vás mi proti králi přísahal: ovšem tajně, v skrytosti, za stěnou komnat, při nenadálých schůzkách, při schůzkách smluvených, vycházejících z chrámových dveří a při křtinách. Teď je čas učiniti ty věci utajované skutkem. Rudolf Habsburský táhne proti Přemyslovi. Nastává válka. Chcete svému králi přispěti? — Nikoliv! Zůstaňte v záloze a v rozhodné chvíli napadneme jeho hrady a města!“

Když to Záviše řekl, nastalo ticho. Jeden velmož s ústy pootevřenými se přikrčil ke stěně, druhý stojí jako solný sloup, třetí — dlaň u ušního boltce — naslouchá u vyjevení a snad si myslí, že po těch slovech udeří boží posel.

Smrt, ďábel a zrada mívají někdy tvář jako sličné ženštiny. Jejich podoba je přelibezná, jejich hlas zní jako krásné zvuky píšťal, když se však poodhrne nad lýtkem ďáblíce šat z dykyty, je vidět nahou kost a strašné hnisaní vředů. — Nějak podobně tomu bylo i se Závišovou zradou. Když se schylovalo k srážce mezi Přemyslem a králem Rudolfem Habsburským, když vojska stála proti sobě, učinil Záviše, co si byl usmyslil, a donutil Přemysla k potupnému míru a připravil tak i jeho druhou porážku v bitvě na Moravském poli. Po pádu velikého krále zavládl v české zemi strašný nepokoj a hlad a mory. Lid umíral. Jedno vojsko bojovalo proti druhému a nikdo, ani kupec ani kněz ani žebrák, svírající v své dlaní drobný penízek, si nebyl jist životem. Běda, přemnozí lidé ukazovali teď na Záviše prstem, přemnohá kletba stihla jeho hlavu. — Nejstrašnější proklela snad Falkštejna královna.

Ale stalo se, že v té nouzi a tísní poklekl Záviše jednoho dne před královnou a že jí řekl:

„Paní, vzbouřil jsem vojsko za šikem krále Přemysla, napadl jsem jeho hrady, poplenil jsem je, způsobil jsem mu mnoho škod. A neříká se nadarmo, že pro nepokoj a nejistotu v týle a pro ztracení svých záloh byl král Přemysl donucen k potupnému míru. — Bůh, který mne bude souditi, shledá snad strašným tento čin, ale andělé připomenou laskavému Ježíši, že jsem činil to, co mi bylo vloženo do srdce.“

„Což Bůh a Panna Maria nepřikazuje, aby rytíři bránili svůj rod? Což jim nerozkázal, aby smyli každou urážku krve? Což jim nedal meč, aby rozhovořovali své zboží, což jim nevložil v mysl touhu k růstu a k zdatu?“

„Zmařil jsem Přemyslovo vítězství ve válce, ale on nebyl mým přítelem! Nikdy jsem nesliboval, že budu státi po jeho boku! Nikdy jsem s ním nevyměnil přísah a na škodu jsem odpovídal škodou!“

„Královno, je slavné býti nepřitelem krále! Je krásné vítězit, ale kdyby mi byl Bůh ve svém úradku přiklil zkázu, byl bych ji přijal bez hanby.“

„A co se vypravuje, paní, v rytířských naukách? — Praví se v nich, že bitvy jsou věc božího soudu a že skrze rány a meč se zjevuje vůle Spasitelova. — Nikdy nezvítězil statečný člověk nad bláznem, na jehož straně stála nebeská přízeň. — Snad jsem tedy byl ten pošetilý muž, který poskakuje ve své nemoudrosti, snad Bůh teprve teď dává vysvitnouti zmatkům mého srdce a snad dopustil porážku na Moravském poli, aby mohl Přemysla, který byl hrdý král, uvést do věčné slávy. Snad z těch příčin mu dal podlehnouti a mně na krátkou dobu propůjčil radost. — Byl jsem přešťasten, slyše, že je veta po velkém králi. Má unesená duše se z toho radovala. Teď však přichází žalostící bída a zřím

a poznávám, že strašné bědy skličují zemi a že vojska přecházejí z končiny jedné v končinu druhou, a roužím, aby přestaly doby morové a aby zavládl mír a aby se vrátila sláva tam, kde se předtím leskla. Kéž, královno, zazáří vaše koruna! Kéž bych vám ji mohl dobýt!“

Když říká Záviše ta slova, drtí si dlaň, sklání hlavu, hněv mu zastře čelo a jeho ramena daleko od sebe položená se zachvívají.

Lituje snad svých skutků? Nikoliv! Uráží ho jen poroba a zbídačení země. Prahne po pomstách. Pán nestvořil rytířská srdce k lítosti, neučinil Falkštejna vzdycháčkem, nevložil mu do prsou ani bázeň ani mírnost ani pokoj, ale vnukl mu touhu po vládě a hněv a sílu. Zdá se, že nějaký bůh ohně vytrhl jeho duši z hlubin, kde všechno kypí. Zdá se, že Závišovi rozkázal, aby šel jako vlk za kořistí, aby se mstil, aby se nezachvíval leč hněvem. I miluje Záviše a nenávidí. Někdy září, někdy se hněvá. V každý čas mu vládne jediný cit a nemůže se vykoupiti ze své lásky a ze své nenávisti leč skutkem a naplněním touhy.

Královna naslouchala Závišovi u velikém žalu. — Přítelkyně a králova laskavá choť rozmlouvá s tím, kdo zradil Přemysla! Odmítá ho, prahne však po pomoci, prahne po lásce! Obklopena krňousy, hňupy, fňukálky, lichváři a zákeřníky, třikrát za jedinou chvíli uražena, v neštěstí, v bědách, bez synáčka, který ji snad volá, v beznaději, uprostřed hrůz a lkání, uprostřed tmy nemůže nerozeznati, že Záviše je rytíř.

Někteří povídkáři vidí jej blížiti se ke královně za hříšného šera. Rádi by ukázali, jak krůpěj vazkého potu stéká s jeho skráně, jak se mu lepí vlas, jak přivírá oči. — Ale což byl Falkštejn milovníček? Snad je stejně bláhové věřiti, že královna byla Závišem uchválena jako nějaká neopatrná panna a že v bezradnosti a zmatku nevěděla, co si počít.

Nikoliv! Byla nešťastná, byla zklamaná, byla v tísní. Praha po oddaném srdci.

Co praví váš rozum? Chce se vzepřít? Chce tvrdit, že láska jednoho dne zemřela a že se nenavrátil? Chcete tvrditi, že dutí větrů miji les, chcete si namluvit, že srdce přestává být srdcem?

Nic není bláhovějšího. Věci lásky jsou věci života. Po čase zimním přichází jaro, po beznaději vzniká naděje, po hrůzách noci zasvítává den — královna miluje Záviše. Záviš jí odpovídá s vážností. Je odhodlán. Jeho cesta křížuje cestu Kunhutinu a spojuje se s ní. Pryč s divadelním šerem! Záviš počestně miluje královnu.

Jak se to stalo? A proč jej královna nevykáže?

Rytíři a královny nezrazují život! Neprásknou dveřmi před přívalem světla, nesloží ruce v klín, nepatří celé noci do popelu na ohništi. Jest jim podstupovati zápas, vtrhli do země, aby svými rukama uchvacovali dědictví, a chtějí z celého srdce míti podíl na skutcích, jež se stanou.

V květnu, když se zelenají louky, vešel Václav, pán a dědic českého království, do pražského hradu. Za jásotu lidu, za vyzvánění zvonů, za plesání a bouřných zvuků naděje se vrátil ze zajetí. Bylo mu dvanáct let, byl slab, nevalně se mu dařilo se zdravím a dlouhá samota a dlouhé odloučení od věcí šťastnějších učinilo jej snivým a zjitřeným. Toužil po své matce a královna odpovídala jeho myšlenkám.

„Záviše,“ řekla svému choti a svému příteli, „nebudu míti v srdci pokoj, nepřestanu se sužovat, dokud nespátím svého syna. Pojď, vsedněme na kůň, chci jej obejmouti, prahnu po svém synáčkovi!“

„Paní, královno, králova vdovo a choť rytíře, jak můžeš vejíti tam, kde nevládneš? Jak můžeš vejíti v blízkost nicotného biskupa, který uchvátí panování? Bude státi mezi tebou a synem, bude křiviti každý tvůj skutek, bude tě obcházeti nejistým krokem. Zpola přítel, zpola nepřítel, bude k tobě mluvit slova, která znějí jako lichotky a jako hrozby. — Vidím dobře toho biskupa: po způsobu všech slabochů se usmívá, je obmyslný, věší se na panovníky, věší se na příběhy a praví: Já jsem je vykonal!“

„Vláda,“ odpověděla Kunhuta, „je věc jedna, toužení je věc druhá. Chci spatřiti Václava. Chci, aby jeho ruce sevřely mou šíji, chci, aby jeho dech se dotkl mé tváře.“

Rkouc to poodstoupila královna od Záviše a stín jakéhosi sloupoví se položil k hrotům jejich stěviců. — Je ticho. Závišovy kroky znějí na dlaždicích síně. Rytíř líbá královninu ruku.

„Reč královen nemůže být marná. Vstoupíš, paní, do pražského města!“

Potom rozesílá Záviše posly a přijímá vzkazy.

Sedesát koní se popasá na pastvinách okolo hradu, který se jmenuje Hradec a leží u Opavy. Dvacet panošů, deset rytířů spí pod Závišovou stěchou a každý je z jiné končiny; jeden z panství Růže, druhý z Moravy. Třetího posílá pan Jaroslav, čtvrtého pan Půta, desátý přinesl vzkazy Hynka z Dubé.

Když vypršela stanovená lhůta pěti let, po kterou měl král Rudolf držeti Moravu, a když Václav vytrhl se svým dvorem, aby přijal přísahy moravských pánů, stahoval Záviše se všech stran své zbrojence. Jeden sbor se blížil z jihu od řeky Vltavy, druhý překročil brod a přitáhl od západu, třetí přišel plíní nad Vyšehradem.

Pokrač. příští neděle

Přesvědčil jsem se ještě jednou o tom, že ruský národ je ve své podstatě bezbožný a že celé náboženství bylo jen prostou naplaveninou obřadů na jeho racionalistickém světovém názoru a existovalo tak dlouho jen proto, že mu přinášelo určitou výhodu. „Celkem vzato, byli všichni tito patroni ovec a krav,“ myslil jsem si, vzpomínaje, že lid ctil jmenovitě ony světce, kteří ochraňovali dobytek, „všichni byli prospěšní jeho hospodářství. Objevily se stroje a traktory — a náboženství umřelo! Je to věc zcela prostá! My nebyli ani ateisty, poněvadž k ateismu je třeba určité rozumové práce, abychom proti náboženství zbudovali ateistický světový názor. V náboženství ohledu neznamenal nic.“

Jurčik přišel ze svého pokoje a hrál si se mnou:

„Kde je babička?“

„Viděls ji?“

„Ano viděl!“ přiznal se, „ležel na posteli a má složené ruce. Proč?“

„Babička umřela.“

„Co to znamená: umřela? Odvezou ji v pohřebním voze?“

„Ano, v pohřebním voze.“

„Kam?“

„Na hřbitov.“

„A vykopali jí jámu?“ informoval se prakticky a na jeho malé tvářičce se objevil starostlivý výraz. Rozhodl jsem se, že budu k němu tvrdě pravdivý a nebudu si vymýšlet pohádky.

„Zítra, Jurčiku, jí vykopají jámu! — Není ti babičky líto?“

„Není,“ řekl a s tváří trochu zamračenou prakticky dodal: „Mám, tati, kladívko a hřebíky, zatluču je do rakve. Mohu?“

„Můžeš.“

V tom okamžiku vstoupila Duša

„Mami, babička je mrtvá!“

„Tys mu to řekl?“ podívala se na mne vyčítavě. „Copak se mají děti takové věci říkat?“ Vzala ho za ruku, odvedla z pokoje a těšila: „Zítra, Jurčiku, odvezeme babičku do kostelíčka a tam jí bude dobře!“

„Dušo!“ řekl jsem, „chtěl jsem si s tebou promluvit o pohřbu!“ řekl jsem, chtěje ověřit výsledky jejího hovoru s Gamsuckem. „Vypravíme pohřeb církevní, nebo občanský?“

„Jak chceš! Byla to tvoje matka, rozhodni sám!“

Odešla a já se usmál.

Cítil jsem, že se mi ještě více vzdálila a já zůstal v plném slova smyslu sám. „No, počkej!“ pomyslal jsem si s příjemným vědomím, jak střízlivě vyrůstá Jurčik.

„Jurčik ti zatluče do rakve hřebíčky, ten ti ukáže, co je to láska dětí naší doby.“

Tu jsem se rozhodl pevně a nezvratně odvézt matku do krematoria, dát tam sloužit zádušní mši a tak se zbavit všech pomluv. „Urnu si dám na stůl. Je to nové a silné!“

Slyšel jsem už v duchu hovory v kanceláři.

„Slyšel jste poslední novinku! Okromeškov má na stole urnu?“

„Co to povídáte?! Vida ho! Vždycky jde před svou dobou, holomek!“

„Umí-li to člověk, může využít i samé smrti!“ přemýšlel jsem, procházející se po pokoji a cítil jsem, že ve mně není nejmenší chuti zůstat v bytě. Buď jsem byl unaven, vyčerpán dojmy všeho druhu, nebo na mne tak působila matčina smrt, ale můj byt se mi zprotivil. Pudilo mne to na nová místa a do nového domu. Nezájímala mne ani otázka obytné plochy. Chodil jsem po pokoji, kde ležela matka, naslouchal zvukům kolem mne a čekal, zda nevyjde Duša, ale Duša chladně prošla kolem mně s Jurčikem do svého pokoje, zavřela se tam a už se neukázala. Podíval jsem se za španělskou stěnu. Matka tam ležela osamělá, osiřelá, neupravená. Teď ji zakryla tma a ve tmě se stala ještě záhadnější a strašnější.

Jako by odešla do říše tajemných prvků, tam, kde se odehrává jejich věčné slučování a rozlučování, a zdálo se mi, že tkáně její viditelné schránky se začínají rozpadávat a celým bytem že proniká onen dusný protivný zápach hnilobného rozkladu.

„Kde je tu místo pro idealismus?“ napadlo mne mimoděk a hlavou mi kmitla pozoruhodná slova Hamletova:

„Všeudlání César obrátil se v zem a může krýt i áiru před větrem;

a hlína, před níž celý svět se třás, teď lepší zeď, kam uniká snůh a mráz.“

„A to je všechno ten vychvalovaný majestát člověka!“ uvažoval jsem. „Smutný je lidský osud!“

Odešel jsem od plenty. Hlavou mi proběhla myšlenka, že s matčinou smrtí je přetrženo poslední pouto, které mne pojilo s minulostí. Z kuchyně se rozléhaly hlasy. Grigorij Jakovlevič hovořil tam s Mášou. Přistoupil jsem ke dveřím a začal poslouchat slova Gamsuckova. Jeho hlas zněl káravě a měkce:

„Co je to smrt? Cirkulace hmoty a nic víc! Samotnému člověku se těžko umírá, ale se soudruhy, v kolektivu — to už není věc tak strašná! Jeden umře — za něho nastoupí sta umrou — za ně nastoupí tisíce a miliony. Stěna je nerozbořná, smrt je nepřemůže.“

„Není strašná věc, říkáte?“ zeptala se Máša a zádumčivě dodala: „Bojím já se smrti, těžko říci, jak já se bojím! A při tom — třesu se na celém těle, ale na nebožtíky se dívám ráda, strašně ráda!“

Pronesla to tak naivně, že Gamsuck se zasmál.

„Nechápete smrt...“ řekl prostě. „To kněží vám popletli hlavu a poplašili vás: ráj, peklo a takové hlouposti! Ale život a smrt — to je právě tolik, jako den a noc; den je bílý, noc je černá. Bez sebe nemohou existovat!“

„Jak to?“ divila se Máša.

„Velmi prostě!“ vysvětloval Gamsuck. „Jen to zkuste, aby nebylo noci a celý den svítilo slunce! Oči by vypálilo. Kolik lidí se rodí a přichází na svět! Kdyby jiní neumřeli — za jeden rok by snědli celou zeměkouli: pro všechny by nestačilo ani místo, ani jídlo!“

Nastala pauza.

Gamsuck jistě dodal:

„Kolektivu se držet — toho je třeba, pak se neztratíš!“

Odešel jsem od dveří s lehkým a příjemným pocitem. Zachvěl jsem se a cítil, že vši svou bytostí jsem srostl s těmi miliony, o nichž hovořil Gamsuck, že už se stávám neoddelitelnou částí kolektiva: „Dobře, že jsem mlád! Mohu vyzkoušet život v nových formách. Starý člověk zemřel! Ať žije nový člověk!“

Hlava první

Vracel jsem se ze služební cesty do Moskvy. Trvala skoro půl druhého měsíce a vracel jsem se naplněn mnoha cestovními dojmy, ale i s pocitem neobyčejné opuštěnosti a neobyčejného osiření. Za tu dobu nedostal jsem od nikoho žádných zpráv, byl jen občas v telegrafickém styku s Chrjapinem a neměl jsem ani zdání, co se v našem kombinátu děje a jaké změny se staly s blízkými lidmi. Hořela ve mně touha vrátit se co nejrychleji do Moskvy, kde sám vzduch byl prosycen vibracemi velkého, intenzivního, třeba příliš elektřinou nabitého života.

Po svém přestěhování prožil jsem u Chrjapina sotva čtrnáct dní, sotva jsem se trochu vžil, když jsem dostal rozkaz jet na Urál. Měl jsem podezření, že Chrjapin zařídil mou cestu s dvěma úmysly: jednak abych všechno viděl na místě samém, jednak abych se vytrhl z kruhu svých osobních záležitostí a cestou se trochu rozptýlil. Mé šetření bylo smutné. Teď ve vagoně jsem se díval na ty pěkné ozdůbky z polodrahokamů, které jsem vezl do Moskvy jako vzorky a v duchu jsem rovnal výsledky vši naší činnosti v oboru polodrahokamového průmyslu. Hezounké brože z jaspisu s neobyčejnými kresbami; bylo to, jako by na nich půlnoční slunce osvětlovalo chmurné edovce a nekonečný sněžný pokrov severního kraje, velkolepé krajiny, kde se proplétala obloha, les a báječné rokly s podivuhodnou hrou barev — to všechno bylo nakresleno přírodou, která svým uměním překonávala nejgeniálnější mistry! Kromě broží jsem měl před sebou popelníky a modely zvířátek ze selenitu, různá slůňata a představoval jsem si, jak se všech stran Svazu i z ciziny budou jezdit lidé na Urál pro naše ozdoby. Prozatím bylo skoro nemožné najít je a koupit. Naše brusírna, vyjma oddělení smaragdů, nepracovala a zpracovávání polodrahokamů bylo soustředěno výlučně v rukách dělníků, pracujících doma. Jejich práce byla bez plánu, pracovali nejprimitivnějšími prostředky podle instinktu bez spojitosti s otázkami a potřebami ohromného sovětského trhu. V takovém stavu zanedbanosti a klidu byla slavná kdysi produkce litécká, která z černé litiny vyráběla různé sošky. A to všechno nebylo lze uvést do života, poněvadž to bylo drahé, vyžadovalo dlouhé výuční doby a přizpůsobení k novým podmínkám života a vkusu sovětského konsumenta.

„Ano,“ uvažoval jsem, „všechny tyto polodrahokamy jsou podobny nám, sovětským inteligentům. Krásné kameny, každý z nich se blýská svým zvláštním světlem, právě svým individuálním leskem, ale k čemu to všechno? Předmět přepychu, absolutně nepotřebný v naší době, právě tak, jako inteligence! Potřebujeme mnohem víc techniků, prostých specialistů, jako brusíků, soustružníků, než stylisované inteligence, která konec konců se lidu odcizuje a mění v polodrahokamy.“

Pokrač. příští neděli

MYŠLENKY

takže zjev, že jsou lidé lhostejní ke ztrátě své duše a k nebezpečí věčných béd, není naprosto přirozený. Bývají zcela jiní vzhledem ke všem ostatním věcem: bojí se i těch nejnicotnějších, předvídají je, cítí je; a zrovna týž člověk, který prožívá tolik dní a nocí v zuřivosti a v zoufalství nad ztrátou úřadu nebo pro nějakou domnělou urážku na cti, zrovna týž je to, který vl, že smrtí rázem ztratí všechno, a přece žije klidně a bez poňnutí. Jest cosi nestvůrného; vidíme-li v témž srdci a v téže době onu citlivost pro věci nejnepatrnější a tuto zvláštní bezcitnost pro nejvýznamnější. Je to nepochopitelné omámení a nepřirozená bezstarostnost, která svědčí o všemohoucí síle, jež ji způsobuje.*)

Jistě jest jakási podivná zvrácenost v přirozenosti člověka, vychloubá-li se, že jest v tomto stavu, v němž se zdá být neuvěřitelné, že by mohl jeden jediný člověk žít. A přece zkušenost mi jich ukazuje tolik, že by to bylo překvapující, kdybychom nevěděli, že se většina těch, kdož se mezi ně hrnou, přetváří a že nejsou takoví ve skutečnosti. Jsou to lidé, kteří slyšeli, že dobrý mrav společenský záleží v této ztřeštěnosti. Říkají, že stráší jho, avšak vskutku se jen pokoušejí napodobit jiné. Ale nebylo by nesnadno vyložit jim, jak se mylí, hledají-li takto účtu. Takto se účta nezískává, dokonce už ne mezi lidmi dobré společnosti, kteří rozumně soudí o věcech a kteří vědí, že jediná cesta k úspěchu ve společnosti jest jevit se čestným, věrným, rozvážným a schopným prospěti svému příteli; neboť lidé už od přírody mají rádi jen to, co jim může býti k užtku. Nuže, jaký prospěch máme, slyšíme-li od někoho, že stráší jho, že nevěří, že by byl Bůh, který bdí nad jeho skutky, že se pokládá za

jediného pána svého jednání a že z něho mluví odpovídají jen sobě samému? Myslí, že nás tím přiměje, abychom do budoucna měli k němu velkou důvěru, abychom od něho očekávali útechy, rady a pomoci ve všech potřebách života? Domnívají se, že nás velice potěší, řeknou-li nám, že věří, že naše duše jest jenom trocha vánku a dýmu, a řeknou-li nám to dokonce pyšným a samolibým tónem? Cožpak je to něco, o čem by se mluvílo tak vesele? Není to naopak věc, o níž by se mělo mluvit smutně, jako o věci na světě nejsmutnější?

Kdyby o tom přemýšleli vážně, poznali by, že je to pochopeno tak špatně, že se to tak protiví zdravému rozumu, takový opak čestnosti a každým způsobem tak vzdáleno oněch jemných mravů, o něž usilují, že by spíše dovedli napravit než pokazit ty, kteří by měli nějaký sklon následovati jich. A vskutku: požádejte jich, aby vám vyložili své smýšlení a uvedli důvody, proč pochybují o náboženství; povědí vám věci tak slabé a nízké, že vás přesvědčí o opaku. Velmi vtipně jim v té věci kdosi jednou pověděl: „Budete-li ještě dále takto dokazovati, opravdu mě obrátíte na víru.“ A měl pravdu; vždyť kdo by se nehrozil žiti ve smýšlení, v němž máme za druhy lidi tak hodné opovržení?

A tak ti, kdož takové názory jenom předstírají, jsou asi velmi nešťastní, znásilňují-li svou povahu, aby se stali nejdrzejšími mezi lidmi. Jsou-li v hloubi svého srdce rozmrzelí, že už nemají jasného poznání, ať to nezapírají; toto přiznání nebude jim nikterak k hanbě. Hanba jest jenom nehanbiti se. Nic tak nesvědčivějšího chované chudobě ducha, jako to, že nepoznáváme, jaké jest neštěstí člověka bez Boha; nic tak neprozrazuje špatnou náklonnost srdce, jako to, že si nepřejeme, aby zaslíbení věčného života byla pravdivá; nic není zbabělejšího než stavěti se statečným proti Bohu. Ať tedy ponechají tyto bezbožné řeči těm, kteří se narodili tak nešťastně, že jsou jich schopni; ať jsou aspoň slušnými lidmi, nemohou-li býti křesťany, a ať konečně uznají, že jsou jenom dva druhy lidí, které možno nazvat rozumnými: buď ti, kteří slouží Bohu z celého srdce svého, protože jej znají, nebo ti, kdož ho celým srdcem svým hledají, protože ho neznají.

Ale ti, kdož žijí nejzajíc a nehledajíce ho, sami sebe považují za tak málo hodný své vlastní péče, že nejsou hodni péče druhých a že člověk musí v sobě mít všechno milosrdenství onoho náboženství, jímž oni pohrdají, aby jimi nepohrdal tak, že by je zůstavil v jejich pošetilosti. Ale protože nás toto náboženství zavazuje, abychom je stále, pokud budou živi, považovali za schopny milosti, která je může oslavit,

a abychom věřili, že zakrátko mohou býti více naplněni věrou nežli my a že naopak my můžeme upadnouti v zaslepenost, v níž jsou oni: máme pro ně žití to, co bychom chtěli, aby se učinilo pro nás, kdybychom byli na jejich místě:

Pokrač. příští neděli

MAJETKY NA PRODEJ

KUPTÉ ANEBY PRODEJTE VÁS
DUM NAŠÍ SLUŽBOU 41 LET
NA STEJNÉM MÍSTĚ!

welcome the
New Year.

LILLIAN M. BAAR

BAAR & BAAR REALTORS

6335 W. CERMAK RD
Berwyn, Illinois
YOUR LUCKY NUMBER
788-4665

HELP WANTED

Přijme se zkušená waitress na
část dne. Česky neb angl. Volejte
834-9565.

Překlady a Emigrační věci

Překládám do angličtiny legální
doklady školní a osobní
notářsky ověřené.

O. KOVAR

Pište na adresu:
P. O. BOX 176
Riverside, IL 60546
nebo volejte:
312-442-7115

American Home profesional cleaning service

Living, dinning room
plus Hall - \$ 35,00
Sofa-chair - \$ 45,00
Love seat - \$ 20*00
Dinning chairs - \$ 4*00 each
Wall Washing - \$ 25,00
Du pont Teflon carpet and furni-
ture protector extra good honest
KAREL DUSEK
484-7684
10 off (1st) coupon

Kupujte u obchodníků,
kteří u nás inzerují.

MAJETKY NA PRODEJ

1987

MICKI SPIGL

Miki Spigl Cermak Road Realty

6226 záp. Čermák
Berwyn, Ill.
484-4800

Šťastný Nový Rok

1987

ŠTASTNÝ NOVÝ ROK 1987

všem našim novým a starším
zákazníkům, kteří u nás kupují mnoho let,
neb ví, že máme výběr kvalitního zboží
za správné ceny.

draperies curtains bedspreads bedding

Ondrus & Son

4533 Cermak Rd, založeno 1935 484-1700
YSA/BAH/AMERICAN MASTERCHARGE

CZECHOSLOVAK RADIO HOUR NEW YORK

WNYM
1330 KC AM
Tuesday and Wednesday
7 P.M.

MAIL ADDRESS:
JAN PETLICKA, DIRECTOR-ANNOUNCER
37-20 61st STREET
JACKSON HEIGHTS, N. Y. 11372
TELEPHONE: (212) 476-1079 (24 Hours Service)

Phone: 484-1118

Zima
je tady
Marina taky

Marina's
Beauty salon

6234 W. Cermak Rd.
Berwyn, IL 60402

International, European,
Hair Stylists
Finest Permanent Waving

všem našim sestřám a
celé čtenářské obci
Denního Hlasatele
necht' Nový rok 1987
přinese nové naděje
a hojnost zdraví a štěstí všem!

Klub čtenářek a dopisovatelek Denního Hlasatele

EMILY HOFRAITER	• předsedkyně
MARIE ŠLAUF	• místopředsedkyně
ANNA SPAL	• tajemnice
HELEN TRUMM	• účetní
MARIE HUSAK	• pokladní

Schůze klubu každý první čtvrtek v měsíci ve 12 hod. v poledne
v Mid America, 5900 W. Cermak Rd., Cicero.

Zápis ze řádné schůze, která
se konala 4. prosince 1986 v
Mid-America, Cicero, Ill., za
hojné účasti členek. Schůzi před-
cházela výborný oběd, který při-
pravila jako vždy naše milá před-
sedkyně Emily Hofraiter. Po
obědě jsme měly "tombolu", s
hodnotnými věcmi. Lillian Vana
vyhrála krásnou deku na postel,
kterou darovala pí. Hermína
Ondruš z Berwynu.

Zazpívaly jsme "Happy Birth-
day" člence Marii Sázavské a
děkujeme jí za peněžní dar.

Oznamujeme, že zemřela sest-
ra naší předsedkyně a též Mary
Hurt's manžel. Členka Lillian
Hlaváček je nemocná a Marie
Vondruska měla úraz.

Delegátka Rose Andělová

oznamuje, že sdružení škol bude
mít v dubnu akademii.

Zvolené členky pro rok 1987:

Předsedkyně Emily Hofraiter,
místopředsedkyně Marie Šlauf,
účetní Helen Trumm, pokladnice
Marie Husak, tajemnice Ann
Spal.

Delegátky Sdružení Škol Ro-
se Anděl a Marie Šlauf. Delegát-
ka Českého Domu Marie Šlauf.
Dopisovatelka Denní Hlasatel
Ann Spal. Dopisovatelka Life
Rose Nebesar. Roční Auditors
Marie Husak a Josephine Kou-
bek.

Přítelkyně, prosím, zapíšte si,
že žádná schůze nebude v lednu
ani v únoru. Příští schůze bude
5. března, 1987 - těšíme se na
vás. Ann Spal

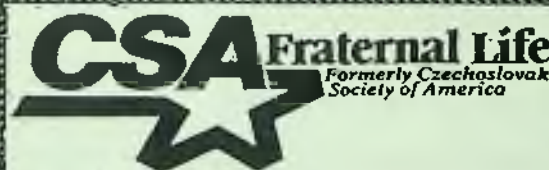

CZECH VOICE OF CLEVELAND

WBGG-AM 1260 ON THE DIAL
SUNDAYS 8-9 A.M.
WCPR-FM 90 ON THE DIAL
SUNDAYS 9:05-10:00 A.M.

JOE KOCAB
983-4760

4501 CULLEN DR.
CLEVELAND, OHIO 44105

Nejstarší bratrská a sesterská podpůrná jednota v Americe vám nabízí
nejvýhodnější druhy životních pojištění, pojištění poskytující pravidelný starobní
důchod, jakož i pojištění hypoteční.

PHONES: (312) 242-2224 or 795-5800
2701 So. Harlem Ave., (P. O. Box 249) Berwyn, IL 60402-0249

1897 OSMDEŠÁT DEVĚT ROKŮ 1986 USPOKOJIVÉ SLUŽBY

Eighty-nine Successful Years in
Fraternal Life Insurance

WESTERN FRATERNAL LIFE ASSOCIATION

ZÁPADNÍ ČESKO-BRATRSKÁ JEDNOTA
CEDAR RAPIDS, IOWA

The Largest Czech-American Fraternal Association

ELMER F. KARASEK, President
EDWARD J. ROZSYPAŁ, Chairman of the Board
RAYMOND L. MILLER, Vice-President
HOWARD J. WOLFE, Secretary
PHIL J. TORTICIL, Treasurer
Pojistění pro celou rodinu

Večer odbočky 28. října ČSNRA na ukončení tenisové sezóny se vydařil

Trináctka nemusí být vždy nešťastná. Důkazem toho byl večer 13. prosince 1986, kdy ve společenské místnosti restaurace "Café Europe" se konal večírek spojený s rozdělením cen vítězům tenisové soutěže odbočky 28. říjen pod záštitou "Mid-America Federal Savings" v Ciceru.

Na vkusnou pozvánku vyzdobenou kresbami Sávy Rokniče se přihlásilo 47 osob, celková návštěva přesáhla číslici 50.

Po chutné večeři přivítal obřadník Ota Karásek přítomné, jmenovitě naše hosty, předsedu ČSNRA pana Dr. L. Rozbořila s chotí, vice-předsedkyni Mid-America Federal Savings v Ciceru paní Vlastu Snebergerovou s manželem a členy trampské osady "Dálava" v Chicagu, kteří se ochotně uvolili zpestřit náš večer písničkami z jejich bohatého výběru. Zpívali a hráli Edvard Vedral s kytarou, Ota Deyl s mandolinou, Karel Halva s benjem, Zdeněk Pelc s kytarou a Bobina Pelcová.

Úřadující místopředsedkyně odbočky paní Rozina Nehasilová projevila radost z velké účasti zvláště mladších generací jak na soutěži tak i na večírku. Je vidět, že ponecháme-li stranou politické, náboženské i jiné rozdíly, můžeme všichni spolupracovat na společných zájmech.

Předseda ČSNRA Dr. Leopold Rozbořil se ve svém projevu vrátil vzpomínkami do svých mladších let, kdy byl též úspěšným sportovcem. Byl mistrem Hané ve stolním tenise a jedním z nejlepších vysokoškolačů u nás v tomto sportu. Úspěšný byl i v tenise. Dále seznámil přítomné s účelem a činností ČSNRA, v poslední době účastí Dr. V. Chalupy a Dr. F. Schwarzenberga na poradách o lidských právech ve Vídni.

Paní Vlasta Snebergerová děkovala za pozvání na tento večer a omluvila pana Hugo Korandu, čestného předsedu Mid-America Federal Savings, který by býval rád přišel, ale byl vázán jinými povinnostmi. Přislíbila, že i příštím rokem mohou pořadatelé tenisové soutěže počítat s podporou Mid-America Federal Savings. Zde je nutno připomenout, že všichni účastníci večera obdrželi kapesní kalendář na rok 1987, plnicí pero a zápalky, dar Mid-America Federal Savings v Ciceru.

Po těchto uvitacích proslovch zazpívali členové trampské osady "Dálava" několik písní, známých i neznámých a účastníci se příležitostně připojili. Tak nám to připomnělo domov, když jsme o nedělích jezdili na soutěže v odbíjené do různých osad a u táboráků se zpívalo pozdě do noci.

Následovalo rozdělení pěkných cen vítězům tenisové soutěže:

V dámské čtyřhře: J. Karásková st., J. Karásková ml.

Ve smíšené čtyřhře: T. Pařenicová, A. Gadas

V dámské dvouhře: T. Pařenicová

Všichni titi vítězové se vzdali svých cen ve prospěch fondu na soutěž příštího roku a paní R. Nehasilová jim předala děkovné dopisy.

Ceny za 2. místo v pánské čtyřhře předala Lád'ovi a Rudolfovi Svobodovi paní Vlasta Snebergerová.

I. ceny v pánské čtyřhře předal A. Horáčkovi a V. Nechlebovi Dr. Leopold Rozbořil.

I. cenu v pánské dvouhře předala pí. R. Nehasilová O. Karáskovi v zastoupení za nepřítomného vítěze Pavla Tulačku, který se nemohl uvolnit ze svého zaměstnání.

Po udělení cen členové osady "Dálava" rozezpívali přítomné dalšími písničkami.

Po dobu celého večera natáčel Pavel Vaněček barevný film a po společném zpěvu nám předvedl záběry jak z tenisové soutěže, tak i z právě konaného večírku. Promítání se neobešlo bez štábnatých poznámek ke zlosti postižených a veselí všech ostatních. Na barevné obrazovce jsme totiž viděli nejen zásahy, za které by se nemusela stydět ani Navrátilová nebo Lendl, ale i baletní pohyby, připomínající Makarovou a Baryšnikova. Pavel jse zřejmě zkušený filmař, obrazy byly překrásné, jak záběry tak i barvami. Škoda jen, že jsme neměli větší obrazovku.

Na závěr večera připomněl Ota Karásek, že v Chicagu se můžeme kromě sportu vyžít i kulturně. Máme zde odbočku Společnosti pro vědu a umění, jejíž činnost jest velice pestrá a literatura, kterou členové Společnosti dostávají, ať to jsou "Proměny" nebo "Kosmas" se čte s velkým zájmem.

Večírek pak ukončila paní Rozina Nehasilová poděkováním všem přítomným za hojnou návštěvu, hráčkám a hráčům za účast na soutěži, Mid-America Federal Savings za záštitu, členům trampské osady "Dálava" za obohacení programu trampskými písněmi a Pavlovi Vaněčkovi za překrásné zvukové filmy, které odbočka uchová ve svém archivu. Na konec přála všem bohatého Ježíška a pohodu v Novém roce.

Na přípravných pracích jak tenisové soutěže, tak i večírku s

Ze Svazu Čsl. Svobodných Sportovců v zahraničí

Za Aničkou Hertlovou

"Tvé drahé oči se navždy zavřeli, usměv zmizel z milé Tvé tváře. - Tvé šlechetné srdce, navždy přestalo bít, ale v našich srdcích žiješ neustále!

Z Floridy došla smutná zpráva, že tragickou smrtí odešla zakladatelka Sokola v Miami a členka klubů Sestra Anička Hertlová. Byla pochována na katolickém hřbitově Our Lady of Mercy v Miami. Truchlící manžel (dlouholetý člen Svazu Čs. Svobodných Sportovců v Zahraničí), synové, dcerušky a sestra Jožka v Praze, a dlouholetý přítel rodiny Josef Gregor (předseda Chicagské odbočky Čs. Sportovců).

Rodina Hertlová pozvala před léty Františka Hochmana, býv. brankáře pražské Sparty a ukázali mu celou Ameriku! Milovaná prabába pomáhala čs. uprchlíkům a každému se věnovala. Pokaždé, když odchází někdo, koho máme upřímně rádi, je nám smutno - čest její památce!

Celé rodině Hertlové Svaz Čs. Sportovců projevuje upřímnou soustrast v bolestných chvílích Vašeho těžkého zármutku. Jsou naše srdce s Vámi.

Zdeněk Pražák

Čechoslováci - a to nadruhou

V hokejovém utkání americké hokejové ligy (NHL) v Torontu ve středu 10. prosince - v němž mužstvo torontského "Maple Leafs" zdolalo washingtonské "Capitals" v poměru 8:2, si velmi dobře počínali Miroslav Ihnačák, mladší bratr nemocného Petra, který toho večera slavil svůj debut, a Richard Lanz (Rick), příšedší od vancouverských "Canacksů". Mirek vstře-

lil jednu branku a na dvě přihrál, kéž mu štěstí přeje v budoucnu, nejen v Novém roce. Ríša Lanzů se narodil v Karlových Varech a narostl do výšky 6 stop a 2 coule, postavu tedy na hokej má. Všecko nejlepší oběma.

Red.

* * *

Druhým - či třetím - v pořadí a prvním na světě je kdo? Ostravan Ivan Lendl - Ivan, jak oznamují v médiích, byl opětě - podruhé - vyhlášen za oficiálního mistra světa v tenisu. Komise mezinárodní tenisové federace v popisu uvedla - "vynikající, bezesporný kandidát No. 1". Členové panelu se shodovali v tom, že Lendl by přišel v úvahu i v tom případě, kdyby v posledním turnaji (Nabisco masters) Borisu Beckerovi ze Záp. Německa podlehl, což se, jak víme, nestalo. Lendo porazil Beckera ve třech setech v poměru 3x 6:4, pročež mu budiž čest a sláva. Aby se připravil na Wimbledon, který mu dosud neseděl, naplánoval si na léto 1987 turnaj ve Skotsku na travnatých kurtech.

VALNÁ
HROMADA
SPARTY
CHICAGO

Výbor Sparty oznamuje, že valná hromada klubu se bude konat v úterý dne 6. ledna 1987 v 7:30 hod. večer v naší klubovně Sparty, 5700 záp. Čermákova třída v Ciceru.

Výbor Sparty má velkou radost z úspěchů svých mužstev v minulé sezóně a chtěl bych i nadále touto cestou pokračovat.

Abychom mohli dosáhnout vytčených cílů potřebujeme podporu naší krajské veřejnosti, jakož i svých členů.

Hledáme nové pracovníky, nové členy, kteří milují sporty. Jedinice, kteří stojí stranou vyzýváme, aby přišli mezi nás a zapsali se do klubu, aby nám pomohli udržet 70letou tradici naší Sparty Chicago.

Pomozte nám rozšířit okruh předplatitelů

ANO, žádám o zaslání ukázkových čísel a mám zájem se stát novým předplatitelem.

YES, I would like to see more sample copies and am interested in becoming new subscriber to the

☐ Daily (Includes Sunday edition)
Denní (zahrnuje nedělní vydání)

NAME (Jméno)
ADDRESS (Adresa)
CITY (Město)
STATE (Stát)
ZIP
TELEPHONE

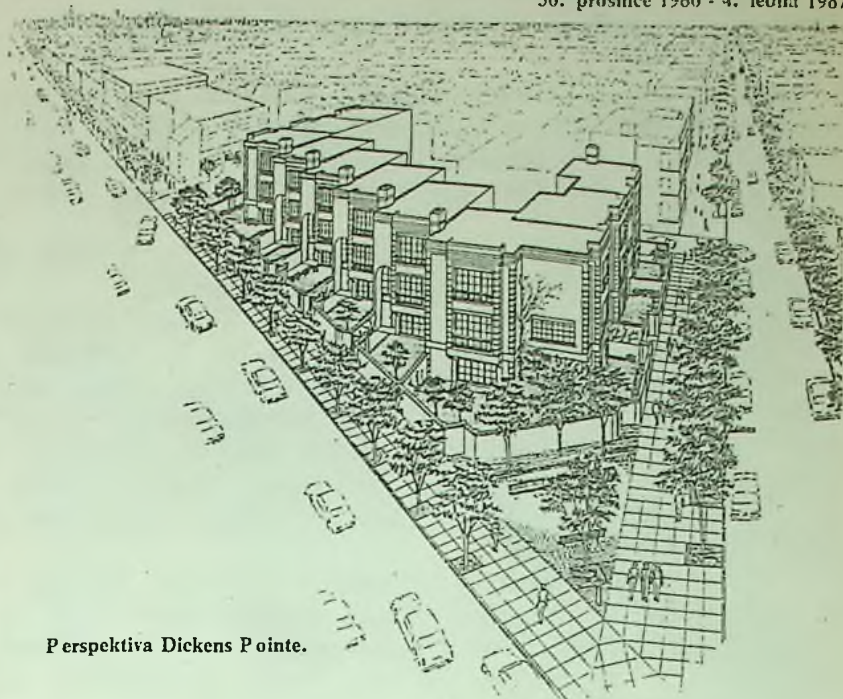
Laskavě pošlete co nejdříve.

Please mail in, today

☐ Sunday only (Nedělní)
Nedělní (pouze)

předáváním cen vítězům se podíleli: Rozina Nehasilová, Joseph Bártia, Richar Pur a Ota Karásek.

Zpravodaj

Perspektiva Dickens Pointe.

N. LINCOLN AVE.

Vedoucí oddělení projektů v Chicagu paní Bess Donaldson, byla přítomna při slavnostním výkopu základů pro Dickens Pointe v Lincoln Parku, na severní straně Chicaga. Na obrázku s Ms. Donaldson je Richard Sova, druhý z prava, zprostředkovatel celého projektu, dále v levo je arch. Michael Leary z Chicaga, který dříve bydlel v Binghamtonu ve státě New York, kde navštěvoval českou katolickou školu sv. Cyrila a Metoděje. Jeho rodiče jsou slovenského původu. V pravo na obrázku je arch. Josef Kučera.

Dickens Pointe, skládající se z deseti, tzv. townhouses, každý o 4 ložnicích, kde tato klasická architektura bude dobře vynikat mezi ostatními projekty, byly poslední prázdné parcely v tomto

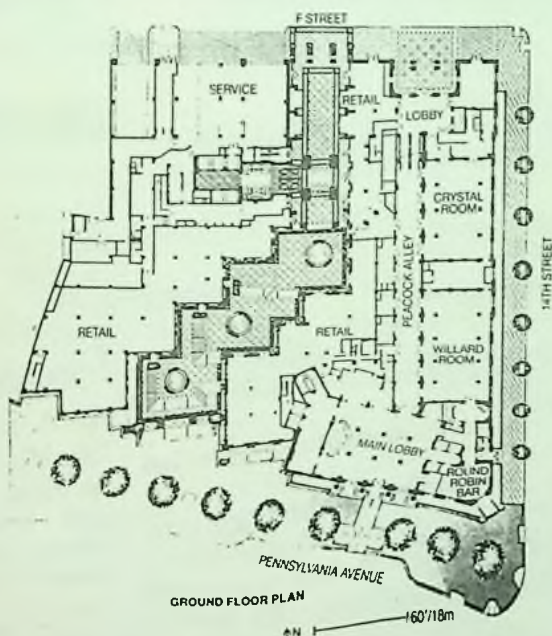
okolí. Dokončení těchto projektů bylo stanoveno na podzim r. 1987.

Richard Sova následuje svého dědečka, zemř. Louise Pekaře, který emigroval z Hlin-

ska v Československu a byl stavitelem v Cedar Rapids, Iowa. Je synem manželů Charles a Elsie, roz. Kopeček ze Cedar Rapids, Iowa a zesn. Rudolph Sovy.

Obnovený hotel Willard.

Vnitřek hotelu Willard.

Vlastimil Koubek.

Dalším úspěšným čsl. architektem je náš čtenář arch. Vlastimil Koubek z Washingtonu, D.C.

Po více než 15ti-letém prázdné a na pohled nevzhledné budově Willard Hotel, blok od Bílého domu, byla tato budova znovu upravena a otevřena tento rok na podzim jako Willard Inter-Continental. "Starý" Willard dostal nový život upravením p. arch. V. Koubka.

Skoro všechno vnitřní cenné zařízení orig. Second Empire hotelu bylo prodáno v aukčním prodeji a budova uzavřena. Zbytek byl vandalisován a poškozen časem a počasím. Arch.

Koubek jako specialista pro obnovení starých významných budov, pracoval tvrdě a použil všech systémů, aby obnovil a učinil z budovy světoznámý luxusní hotel.

Tento hotel, který se těší veliké oblibě se nalézá v důležitém místě Metropolitan Square (kterou rovněž arch. Koubek navrhoval). V blízkosti tohoto hotelu se nalézá budova státního pokladu (Treasury Bldg.), Kapitol a Bílý dům.

Gratulujeme arch. Vlastimilu Koubkovi k jeho úspěchům a přejeme mu do dalších let mnoho štěstí.

Redakce

Převzato: Progressive Architecture

Bílý dům.